

หนังสือดี เปลี่ยนแปลงชีวิตได้

มอบหนังสือดี เป็นของขวัญสำหรับคนที่รักและห่วงใย

หนังสือขายดี

แปลจากหนังสือขายดี ภาษาเกาหลี

엄마의 말 연습

เขียนโดย : **ยูนจียอง** (คุณครูตุ๊กตาล้มลุก)

แปลและเรียบเรียงโดย : **ภัททิรา จิตต์เกษม**

บรรณาธิการโดย : **สมชัย เบญจมิตร**

 BEE MEDIA
Parenting & Families

มุ่งมั่นทำหนังสือดี... เพื่อคุณ

หนังสือ **ฝึกพ่อแม่รู้วิธี “พูดกับลูก”**

เพื่อสร้างความรัก ความเมตตา และความอบอุ่นในครอบครัว

แปลจาก : **엄마의 말 연습 (Mom's Talking Practice)**

เขียนโดย : **ยูนิเจียง** (คุณครูตุ๊กตาล้มลุก)

แปลและเรียบเรียงโดย : **ภัททิรา จิตต์เกษม** บรรณาธิการโดย : **สมชัย เภญจมิตร**

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2568 โดย **บริษัท บี มีเดีย กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด** ห้ามการลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่าด้วยรูปแบบหรือวิธีการใด ๆ ด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายภาพ การบันทึก หรือวิธีการอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

엄마의 말 연습 Copyright © 2019 by Cassiopeia Publishing Co., Ltd., All rights reserved. Originally published in Korea in 2019 by Cassiopeia Publishing Co., Ltd. Thai translation © 2025 by **Bee Media Group (Thailand) Co., Ltd.** Thai translation rights arranged with Cassiopeia through Little Rainbow Agency, Thailand

พิมพ์ครั้งแรก มีนาคม 2568 2503 9 8 7 6 5 4 3 2 1
ISBN 978-616-444-077-7 ราคา **219** บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ยูนิเจียง.
ฝึกพ่อแม่รู้วิธี “พูดกับลูก” เพื่อสร้างความรัก ความเมตตา และความอบอุ่นในครอบครัว.-- นนทบุรี : บี มีเดีย กรุ๊ป (ประเทศไทย), 2568.
208 หน้า.
1. จิตวิทยาเด็ก. 2. เด็ก--การดูแล. 3. บิดามารดาและบุตร.
I. ภัททิรา จิตต์เกษม, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.
649.1
ISBN 978-616-444-077-7

มุ่งมั่นทำหนังสือดี... เพื่อคุณ

จัดพิมพ์โดย **สำนักพิมพ์ BEE MEDIA** Parenting & Families

69 ซ.เรวัติ 12 ถ.ติวานนท์ ต.ตลาดขวัญ อ.เมืองนนทบุรี จ.นนทบุรี 11000
ติดต่อสำนักพิมพ์ได้ที่ มือถือ **089-111-7500, 089-120-7700** โทรศัพท์ **02-034-9474**
Line id : **@beemedia** www.facebook.com/beemedia Email : **Info@BeeMedia.co.th**

จัดจำหน่ายโดย : บริษัท ซีอีดูเคชั่น จำกัด (มหาชน) | พิมพ์ที่ บริษัท โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ (1987) จำกัด
1858/87-90 ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260 | 18 ซอยประชาอุทิศ 33 แยก 25 แขวงบางมด เขตทุ่งครุ
โทรศัพท์ 02-826-8000 โทรสาร 02-826-8356-9 http://www.se-ed.com | กรุงเทพฯ 10140 โทรศัพท์ 02-428-7500 Line ID : @asp1987

กรณีต้องการสั่งซื้อจำนวนมาก เพื่อใช้เป็นของขวัญหรือ ส.ค.ส. ในทุกเทศกาล เช่น ปีใหม่ งานสัมมนา งานอบรม พัฒนาบุคลากรหน่วยงานหรือเป็นของขวัญเพื่อคนที่รักและห่วงใย
ขอรับส่วนลดพิเศษที่ 089-111-7500, Line id : @beemedia, www.BeeMedia.co.th

หนังสือเล่มนี้จัดพิมพ์ด้วยความรับผิดชอบและใช้กระดาษคุณภาพดีทุกเล่ม
รับประกันความพอใจสูงสุด หากเกิดปัญหาการพิมพ์ สามารถเปลี่ยนเล่มใหม่ได้ทันที

TO _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
FROM _____

- สิ่ง ดี ๆ จาก ผู้ ให้ สู่ ผู้ รับ -

ผู้ที่มอบหนังสือเล่มนี้ให้แด่ท่าน คือผู้ที่มีความเอาใจใส่และปรารถนาแต่สิ่งที่ดีที่สุด จึงได้มอบหนังสือเล่มนี้ ที่จะช่วยให้ท่านมีแนวทางในการฝึกฝนการมีวิธีที่ดีในการพูดกับลูก โดยไม่ทำร้ายจิตใจ สร้างความรัก ความเมตตา และความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในครอบครัว ช่วยทำให้ทุกคนในครอบครัวอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และมีชีวิตที่ดีขึ้นตลอดไป

เพราะหนังสือดีเล่มนี้ เปลี่ยนแปลงชีวิตคนเราให้ดีขึ้นได้

สมชัย เภญจมิตร
มุ่งมั่นทำหนังสือดี... เพื่อคุณ

การมอบหนังสือดีแก่ผู้ที่ท่านรักและห่วงใย เป็นการเพิ่มสิ่งดีให้กับตนเองและผู้ได้รับ สำหรับผู้รับนั้น เมื่อท่านได้รับหนังสือดีเล่มนี้ ขอให้ตอบแทนสิ่งดี ๆ คืนแก่ผู้ให้ด้วยการอ่านให้จบ 1 ครั้ง และให้ผู้อื่นยืมอ่าน 1 ครั้ง เพราะเท่ากับท่านได้ช่วยให้ตัวท่านเองและคนรอบข้าง มีชีวิตที่ดีขึ้น

- เกี่ยวกับผู้เขียน -

ยุ่นจียอง (คุณครูตุ๊กตาล้มลุก) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ของพ่อแม่ เป็นแม่ของลูกชายกับลูกสาว และเคยสอนเด็ก ๆ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษามากกว่า 18 ปี การทำงานในโรงเรียนและการเลี้ยงลูกทั้งสองทำให้เธอได้รู้ว่า **‘คำพูดที่ดี’ เพียงคำเดียวช่วยให้เด็ก ๆ เติบโตได้มากกว่า ‘คำพูดที่ถูกต้อง’ นับร้อยคำที่มาจากพ่อแม่และคุณครู** เธอคำนึงถึงคำพูดที่จะหยิบยื่นให้กับลูกอย่างอบอุ่นซึ่งนึกนึกเสมอและแบ่งปันคำพูดเชิงบวกและคำพูดอ่อนโยนบางส่วนผ่านอินสตาแกรมซึ่งมีผู้เห็นคล้อยตามเป็นอย่างมาก ส่งผลให้ยอดผู้ติดตามเกินหนึ่งแสนคนภายในเวลาเพียงเดือนเดียว

ความหวังอยากให้มีเด็กที่จิตใจแข็งแกร่งเพิ่มมากขึ้น ผู้เขียนจึงสื่อสารกับเหล่าแม่ ๆ อย่างต่อเนื่องด้วยคอนเทนต์เชิงให้ความรู้ทั้งในบล็อกและอินสตาแกรมภายใต้นามปากกา ‘คุณครูตุ๊กตาล้มลุก’ ผลงานการเขียนหนังสือสำคัญได้แก่ **“ฝึกพ่อแม่รู้วิธี ‘พูดกับลูก’”** เล่มนี้ที่ตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 2022 และได้รับการตีพิมพ์ในประเทศจีนและไต้หวัน และ “โซดิง ซาจนัม ซูอ็อบ คลาสเรียนความมั่นใจระดับประถมฯ” ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนังสือเซจประจำปี ค.ศ. 2020 -อินสตาแกรม : @jiyoung82 -บล็อก : blog.naver.com/jiyoung82

- เกี่ยวกับผู้แปลและเรียบเรียง -

ภัททรา (จิตต์เกษม) เยาวภา เกิดที่จังหวัดลำปาง คุณพ่อคุณแม่เป็นครูทั้งคู่ จึงถูกปลูกฝังให้อ่านหนังสือมาตั้งแต่เด็ก เมื่อสำเร็จการศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (บางแสน) ในวิชาเอกภาษาเกาหลี (เกียรตินิยมอันดับ 1) ก็เข้าทำงานในสำนักข่าวของเกาหลีใต้ประจำประเทศไทยคือ MBC และ KBS โดยรับงานแปลและฝึกฝนฝีมือควบคู่กันมาเรื่อย ๆ ก่อนจะลาออกมาเรียนปริญญาโทด้านเกาหลีศึกษาในโครงการภายใต้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลังเรียนจบได้ทำงานในฐานะนักแปลอิสระควบคู่ไปกับการสอนในมหาวิทยาลัย เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยและมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปัจจุบันเป็นนักแปลอิสระ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และอาจารย์ประจำสถาบันภาษาเกาหลีเซจ สถาบันเผยแพร่ภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีภายใต้การดูแลของรัฐบาลประเทศเกาหลีใต้

หมายเหตุ บรรณาธิการ

คำกล่าวที่ว่า “‘คำพูดที่ดี’ เพียงคำเดียวช่วยให้เด็ก ๆ เติบโตได้มากกว่า ‘คำพูดที่ถูกต้อง’ นับร้อยคำที่มาจากพ่อแม่และคุณครู” นั้นเป็นจริงและมีความสำคัญอย่างยิ่ง ลองจินตนาการว่า ทุกวันนี้เราพูดอะไรกับลูกและพูดอย่างไร พูดคำเยินชาและเป็นแง่ลบไหม มีคำสั่งหรือบงการหรือไม่ แน่ใจหรือไม่ที่มีพ่อแม่คนไหนพูดจากับลูกได้อย่างสมบูรณ์แบบและไร้ข้อผิดพลาด คำพูดของพ่อแม่ที่ทำให้ลูกเจ็บช้ำส่วนใหญ่เป็นการทำผิดโดยไม่รู้ตัวและความผิดนั้นเหมือนกันตรงที่มักเกิดขึ้นซ้ำไปซ้ำมา ดังนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดของชีวิตลูก คือการเติบโตขึ้นจากความรัก ความเมตตาและความอบอุ่นที่สร้างขึ้นได้จากการฝึกวิธีพูดกับลูกในครอบครัว

หนังสือเล่มนี้ถูกเขียนขึ้นเพื่อนำเสนอวิธีแก้ไข โดยมองนิสัยการพูดผิด ๆ ที่ถูกนำออกมาใช้งานโดยไม่รู้ตัวอย่างเป็นรูปธรรม โดยฝึกวิธีพูดกับลูกด้วยหลักสำคัญ 3 ประการ นั่นคือ การฝึก **“คำพูดแห่งการยอมรับ”** ที่นำพามาซึ่งความเข้าใจกันและกัน การฝึก **“คำพูดแห่งบวก”** ที่ช่วยให้หัวใจเปิดกว้าง และ การฝึก **“คำพูดแสนอบอุ่น”** ส่งต่อความรักอย่างเต็มเปี่ยมให้ลูก

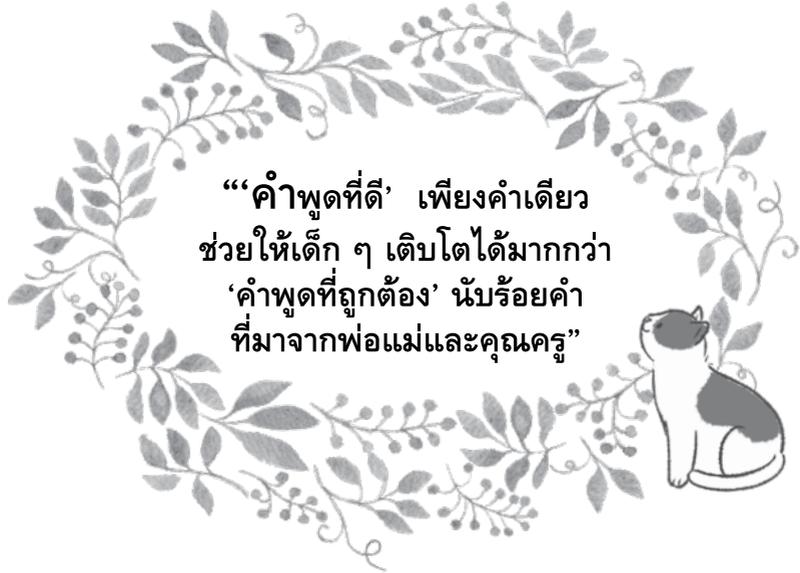
หนังสือ **“ฝึกพ่อแม่รู้วิธี ‘พูดกับลูก’ เพื่อสร้างความรัก ความเมตตา และความอบอุ่นในครอบครัว”** แปลจากหนังสือขายดีมากในประเทศเกาหลีประเทศจีน และไต้หวัน **엄마의 말 연습 (Mom's Talking Practice)** เขียนโดย **ยุ่นจียอง (คุณครูตุ๊กตาล้มลุก)** ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารของพ่อแม่

สำนักพิมพ์ **BEE MEDIA Parenting & Families** มีความภูมิใจที่ได้นำเสนอ **หนังสือดี** เล่มนี้ เพื่อให้ท่านได้ฝึกฝนวิธีพูดกับลูกในเชิงบวก ประยุกต์และนำวิธีการต่าง ๆ ไปเปลี่ยนแปลงชีวิตเด็กทุกคนทุกวัยให้มีชีวิตที่ดีขึ้นตลอดไป

เพราะหนังสือดีเล่มนี้ เปลี่ยนแปลงชีวิตลูกให้ดีขึ้นได้

สมชัย เบญจมิตร

ผู้บันทึกหนังสือดี... เพื่อคุณ

หมายเหตุ :

- บทบาทของพ่อแม่ที่ปรากฏในเรื่องเป็นการแต่งขึ้นเพื่อการส่งเสริมเรื่องราวอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่แค่พ่อแม่เท่านั้น คุณครู ญาติตายายและผู้เลี้ยงดูหรือผู้ใกล้ชิดกับเด็กก็ควรฝึกเช่นกัน
- ชื่อของเด็ก ๆ ที่ปรากฏในหนังสือเป็นนามสมมุติทั้งสิ้น

สารบัญ

เกี่ยวกับผู้เขียน และผู้แปล 4   หมายเหตุ บรรณาธิการ 5
บทนำ ยิ่งพูด ก็ยิ่งเห็นลูกเจ็บซ้ำ 17

ฝึกพ่อแม่รู้วิธี “พูดกับลูก”

เพื่อสร้างความรัก ความเมตตา และความอบอุ่นในครอบครัว

ภาคทฤษฎี :

คำพูดแห่งความเคารพทั้งสามที่ทำให้ลูกยิ้มได้ 24

ก้าวที่ 1 “คำพูดแห่งการยอมรับ” ที่นำพามาซึ่งความเข้าใจกันและกัน 29

1-1 ร้อนตรงไหน ไม่เห็นร้อนสักนิด! (ปฏิเสธ)

▶ ร้อนเหรอ เดี่ยวช่วยทำให้เย็นลงอีกนิดนะ (ยอมรับความรู้สึก)

1-2 กินตอนกลางคืนไม่ได้! (สั่งห้าม)

▶ อยากกินเหรอ เอาไว้กินตอนกลางวันพรุ่งนี้ดีมั้ย (ยอมรับความต้องการ)

1-3 อย่าร้องไห้! หยุดร้อง! (กดดัน)

▶ อยากร้องไห้ก็ร้องได้ (ยอมรับความรู้สึก)

1-4 เกียกกลับเหรอ! (ตีเตียน)

▶ เข้าใจนะว่าลูกหงุดหงิด (ยอมรับความคิด)

ก้าวที่ 2 “คำพูดแง่บวก” ที่ช่วยให้หัวใจเบิกกว้าง 46

2-1 ทำไมโลเลแบบนี้ (ตัดสิน)

▶ เปลี่ยนความคิดแล้วเหรอ (เข้าใจในแง่บวก)

2-2 ถ้าเป็นแบบนี้ จะเกลียดเลขไปเลยนะ (ข่มขู่)

▶ ถ้าได้ลองทำดูไปเรื่อย ๆ จะง่ายขึ้น (ปลอบใจ)

2-3 ถอดถุงเท้าทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ อีกล้อแล้วเหอ (ซักไข่)

▶ เป็นเพราะลูกยังไม่ชินไง (เข้าใจในแง่บวก)

2-4 เป็นแบบนี้ตลอดเลย (ขยายความ)

▶ จากนั้นไปให้ทำแบบนี้ละ (กำชับ)

2-5 ลบแล้วเขียนใหม่ (จับผิด)

▶ ทำการบ้านเสร็จจอย่างแรกเลย เยี่ยมมาก (กำชับ)

ก้าวที่ 3 “คำพูดแสนอบอุ่น” ส่งต่อความรักอย่างเต็มเปี่ยม 67

3-1 “ผิดไปแล้วค่ะ” พุดสิ! (บงการ)

▶ ถ้ารู้ว่าทำผิด มากอดแม่นะ (เสนอแนะ)

3-2 อย่าทำให้พ่อโมโหนะ! (สั่งห้าม)

▶ ในเวลาแบบนี้ช่วยรอหน่อยนะลูก (ร้องขอ)

3-3 กินหมดแล้วก็เก็บด้วยสิ! (สั่งการ)

▶ ช่วยเอาถ้วยไปวางที่อ่างล้างจานหน่อยได้มั๊ย (ขอร้อง)

3-4 ถ้าเป็นลูก จะอารมณ์ดีหรือไม่ดีล่ะ (ซักไข่)

▶ คิดว่าอารมณ์จะเป็นยังไงครับ (ซักถาม)

3-5 แล้วจะให้พ่อกับแม่ทำยังไง ในเมื่อมันทำไม่ได้ล่ะ! (หยุดหงิด)

▶ เรื่องบางเรื่องแม่ก็ทำไม่ได้เหมือนกัน (อธิบาย)

ภาคปฏิบัติ :

การฝึกพูด 5 แบบที่ช่วยเปลี่ยนลักษณะนิสัยลูก 86

ก้าวที่ 1 การฝึกพูดในชีวิตประจำวัน 90

1-1 แทนที่จะเร่งรัดลูกที่เหนื่อยกับการไปโรงเรียนว่า “รีบแต่งตัวเร็วเข้า!”

1-2 แทนที่จะเร่งเร้าลูกที่เชื่องช้าว่า “ทำไมถึงได้เชื่องช้าแบบนี้!”

1-3 แทนที่จะตักเตือนลูกที่กินข้าวยาก “อย่ากินข้าวหกเลอะเทอะ!”

1-4 แทนที่จะบีบคั้นลูกที่ชอบหาเรื่องชวนทะเลาะว่า “เลิกทะเลาะกันเสียที! เลิกฟ้องด้วย!”

1-5 แทนที่จะพูดอย่างไร้หัวใจกับลูกที่ไม่ฟังคำพูดของแม่ว่า “อยู่ที่สนามเด็กเล่นไปเลยนะ!”

1-6 แทนที่จะตะคอกลูกที่ไม่ยอมนอนว่า “นอนเดี๋ยวนี้!”

ก้าวที่ 2 การฝึกพูดเพื่อสร้างบุคลิกภาพ 117

2-1 แทนที่จะประณามลูกที่ไม่ยอมเสียสละว่า “ทำไมเห็นแก่ตัวแบบนี้”

2-2 แทนที่จะจับผิดลูกที่ไม่ยอมท้าทายว่า “ท้าทายให้มันแข็งขันหน่อยสิ”

2-3 แทนที่จะต่อว่าลูกที่ทำของหายว่า “ก็ครึ่งแล้วเนี่ย”

2-4 แทนที่จะห้ามลูกที่ชอบสร้างปัญหาแบบกำกวมว่า “อย่าสร้างความเดือดร้อนให้คนอื่น!”

2-5 แทนที่จะสั่งลูกที่ไม่มีระเบียบวินัยว่า “ลงมาได้แล้ว! ข้างหลังมีคนต่อคิวอยู่!”

2-6 แทนที่จะเกลี้ยกล่อมลูกที่ไม่ยอมขอโทษว่า “ขอโทษเดี๋ยวนี้! คินดีกันซะ!”

ก้าวที่ 3 การฝึกพูดเพื่อสร้างนิสัยการเรียน 142

3-1 แทนที่จะมอบความละเอียดให้ลูกที่บ่นว่าการบ้านเยอะด้วยการพูดว่า “เรียนเพื่อแม่หรือไง!”

3-2 แทนที่จะเปรียบเทียบลูกที่เหน็ดเหนื่อยกับการเรียนว่า “ลูกเหนื่อยอยู่คนเดียวหรือไง!”

3-3 แทนที่จะวิจารณ์ลูกที่อยากเล่นก่อนว่า “ทำไมไม่รักษาสัญญา”

3-4 แทนที่จะบังคับลูกที่ปฏิเสธการเรียนพิเศษว่า “ถึงไม่อยากเรียน ก็ต้องลองให้ได้สัก 6 เดือน”

ก้าวที่ 4 การฝึกพูดเพื่อสร้างความสัมพันธ์ 160

- 4-1 แทนที่จะใส่อารมณ์ใส่ลูกที่โดนเพื่อนเลิกคบด้วยการบอกว่า “ลูกก็อย่าไปเล่นกับเค้าสิ!”
- 4-2 แทนที่จะข่มขู่ลูกที่แสดงนิสัยไม่ดีกับเพื่อนว่า “เป็นแบบนี้เดี๋ยวก็ไม่มีใครคบหรอก!”
- 4-3 แทนที่จะก้าวก่ายเมื่อลูกโดนเพื่อนดูหมิ่นว่า “เพื่อนคนนั้นชื่ออะไร!”
- 4-4 แทนที่จะตำหนิตัวเองให้ลูกที่นั่งเหงาในหมู่เพื่อนฟังว่า “ทั้งหมดเป็นเพราะแม่...!”
- 4-5 แทนที่จะใส่ร้ายลูกที่เพื่อนไม่ชวนไปงานวันเกิดว่า “ทำไมเค้าทำอย่างนั้นล่ะ”

ก้าวที่ 5 การฝึกพูดเพื่อการสื่อสาร 182

- 5-1 แทนที่จะพูดคำเสียดแทงใจกับลูกที่ทำให้แม่เจ็บว่า “พูดได้แค่นั้นแหละ!”
- 5-2 แทนที่จะพูดคำให้ได้ว่ากับลูกที่การรับรู้ช้าว่า “ไม่ได้ยินที่พูดเหรอ!”
- 5-3 แทนที่จะสั่งห้ามลูกที่คิดแต่จะพูดศัพท์ใหม่โดยไม่คิดว่า “เขาไม่ได้เอาไว้วาดแบบนี้!”
- 5-4 แทนที่จะโกรธลูกที่เอาแต่ดูโทรศัพท์มือถือถึงวันว่า “ไม่อยากเห็นหน้าแล้วออกไป!”

บทส่งท้าย กอดลูกไว้ในอ้อมกอดแน่น ๆ แล้ว... 196

ภาคผนวก สรุปคำพูดแห่งความเคารพทั้งสาม 199

คำนิยมจากผู้อ่านหนังสือเล่มนี้

“ฉันอ่านด้วยความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเสมอ การเลี้ยงลูกทำให้ฉันได้เรียนรู้อะไรมากมาย จนคิดว่าการเลี้ยงลูกคือบทเรียนชีวิตที่ล้ำค่าและหาเรียนที่ไหนไม่ได้อีก ด้วยความเป็นแม่ที่ยังบกพร่องอยู่มาก บางครั้งฉันจึงกังวลว่าการทำแบบนี้ถูกต้องหรือไม่ บางครั้งก็ถูกความไม่สบายใจครอบงำว่าฉันจะต้องนำพา ลูกไปในทิศทางไหน ที่ฟังฟังก็ไม่มี ป้ายบอกกระยะทางก็ไม่มี แต่พอได้อ่านหนังสือของครู มันก็รู้สึกเหมือนได้รับการปลอบประโลมและความกล้าหาญของคุณค่ะ ขอให้มอบคำพูดดี ๆ แก่เหล่าแม่ ๆ ต่อไปนะคะ”

@isu_photo

“พอฉันผู้อายุ 18 ปี ฉันได้อ่านบทความของ ‘คุณครูตุ๊กตาล้มลุก’ ฉันก็ระเบิดน้ำตาออกมา เพราะรู้สึกขอบคุณแม่ของฉันที่เลี้ยงฉันมาอย่างดี แม่รู้คำพูดที่แม่หลายคนพูดได้ยากเหล่านี้ได้ยังไงนะ ฉันอยากขอบคุณแม่จริง ๆ”

@ijesoso05

“ตอนเด็ก ฉันเป็นเด็กทำอะไรซ้ำ แต่แม่ใจร้อน ฉันจึงโดนตำบอย ๆ ยิ่งทำอะไรซ้ำ ก็ยิ่งโดนหนัก หลังจากเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ฉันก็ทำอะไรเร็วขึ้นมาก แต่บางครั้งคนเราก็ต้องมีช่วงที่โดนเร่งเร้ากันบ้าง ในเวลาแบบนั้น ฉันจะอารมณ์เสียเป็นที่สุด ไม่ว่าอีกฝ่ายจะพูดดีแค่ไหน ฉันก็ยังอารมณ์เสียอยู่ดี ถ้ามีพ่อแม่ที่คอยให้กำลังใจและรอคอยตามความเร็วของลูกอย่างในบทความของ ‘คุณครูตุ๊กตาล้มลุก’ เยอะ ๆ ก็คงจะดี”

@doyoungnm

“ฉันเป็นวัยรุ่นอายุ 20 กว่า ๆ ตอนอ่านบทความของคุณครู ฉันก็รู้สึกเหมือนได้รับการปลอบประโลม หัวใจของฉันบาดเจ็บและถูกปิดเอาไว้เพราะคำพูดแรง ๆ ของแม่ที่ได้ยินมาตั้งแต่เด็ก หลังจากอ่านบทความของครูแล้วฉันก็ส่งไปให้แม่อ่านด้วย ฉันไม่รู้หรอกว่าแม่จะคิดยังไง แต่ก็หวังว่าวันหนึ่งครอบครัวของเราจะพูดคุยกันด้วยความเข้าใจและเคารพซึ่งกันและกันได้อย่างเป็นธรรมชาติ ขอสนับสนุนการทำงานของครูนะคะ”

@yelin.nn

“**ฉัน**เป็นผู้อ่านที่อ่านและคิดทบทวนถึงบทความของคุณครูทุกวัน โดยคิดว่ามันเป็นการบ้านที่ต้องทำเพื่อลูก คุณครูจัดระเบียบคำพูดที่รู้ทั้งรู้แต่พูดออกมาได้ยากได้อย่างเป็นระบบจึงสามารถตรวจสอบได้อย่างละเอียด แถมยังมีวิธีแก้ปัญหาที่ทำได้จริงด้วยจึงนำมาใช้กับลูกได้ง่าย ฉันหวังว่าจะได้อ่านบทความดี ๆ เพื่อรอยยิ้มที่มีความสุขของเหล่าพ่อแม่และลูก ๆ ต่อไปนะคะ”

@baehyeonsug588

“**อยาก**สลักหลาย ๆ คำเอาไว้ในใจเหลือเกิน

เวลาลูก ๆ มีปัญหาหรือฉันมีปัญหาเกี่ยวกับลูก ฉันเองก็อยากจะทำคำดี ๆ คำแสบๆ และคำที่สร้างพลังให้ แต่มักจะรู้สึกถึงขีดจำกัดของคำพูดทุกครั้ง เวลาเห็นตัวเองพูดคำเดิม ๆ กับปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ก็รู้สึกอึดอัดเหลือเกิน แม่จะขอคำแนะนำจากครูหรือแม่ ๆ รอบตัวก็ยังไม่มียอะไรดี

บทความของ ‘คุณครูตุ๊กตาล้มลุก’ บอกให้รู้อย่างละเอียดว่าในสถานการณ์เช่นนี้ต้องพูดอย่างไร มันชัดเจนเหมือนมีบทให้พูดเลย จากนั้นไป ฉันจะเก็บบทความของคุณครูเอาไว้ในใจและพยายามเปลี่ยนตัวเองเป็นพ่อแม่ที่ไม่ทำผิดทำพลาดเหมือนเดิมซ้ำอีก แม้การเป็นแม่ที่ดีตลอดเวลาจะยาก แต่จะลองค่อย ๆ เริ่มดู ขอขอบคุณอีกครั้งค่ะ”

@everymoment816

“**นี่**คือหนังสือที่ประชาชนทุกคนต้องอ่าน เพราะความสัมพันธ์ไม่ได้ง่ายอย่างที่ใจคิดและชีวิตก็ไม่ได้ง่ายอย่างที่ใจสั่ง บทความของคุณยูนจียองมอบ ‘การเยียวยา’ และ ‘ความคาดหวัง’ ให้ พ่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ ฉันจึงเข้าใจพ่อแม่มือใหม่ที่เติบโตมาพร้อมกับความผิดพลาดและนึกเสียใจในการเลี้ยงฉันมา เมื่อได้เห็นความเศร้าใจที่ซ่อนอยู่หลังคำพูดแข็งกร้าว ทำให้ความรู้สึกได้รับการเยียวยา ขณะเดียวกันก็ตั้งใจว่า ‘ทำไมฉันถึงพูดแบบนี้ไม่ได้ คราวหน้าต้องทำให้ได้’ พร้อมคาดหวังว่าตัวฉันจะเปลี่ยนไป

การที่ความสัมพันธ์และชีวิตไม่ดำเนินไปตามใจต้องการอาจจะเป็นเพราะตัวเรายังไม่รู้จักรักจิตใจของเราดีพอก็ได้ หรืออาจเป็นเพราะไม่รู้วิธีแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกจากใจจริงก็ได้ หนังสือเล่มนี้ทำให้ฉันได้มองเข้าไปยังความรู้สึกในจิตใจของตนเองที่ไม่เคยรู้มาก่อนและเปิดเผยมันออกมา ถ้าเนื้อหา

หนังสือเล่มนี้เปิดสอนในโรงเรียน ฉันคงเติบโตมาเป็นผู้ใหญ่ที่เปิดเผยความรู้สึกตัวเองออกมาได้อย่างตรงไปตรงมาและเฉลียวฉลาดมากกว่านี้ ขอแนะนำหนังสือเล่มนี้ให้แก่พ่อแม่ทุกคนที่บอกให้ลูกที่รักได้รับรู้ถึงความรักที่มอบให้อย่างงดงาม”

@aranenglish

“**การ**เลี้ยงลูกไม่สามารถบอกเล่าได้ด้วยคำเพียงสองสามคำ มันเป็นกระบวนการใช้ความอดทนที่มีทั้งความรัก ความคาดหวังและแรงกายจำนวนมากของพ่อแม่ผสมอยู่ในนั้น คำพูดของแม่ที่หยิบยื่นให้แก่ลูกอยู่บนจุดสูงสุดของกระบวนการนั้น เพราะลูกจะบินขึ้นสูงหรือพุ่งหัวตกลงต่ำขึ้นอยู่กับคำพูดของแม่ ในหนังสือของ ‘คุณครูตุ๊กตาล้มลุก’ เต็มไปด้วยจิตใจของผู้เป็นแม่ที่เฝ้ามองลูกแบ่งบานตามลักษณะเฉพาะของตนเองด้วยความรัก หนังสือ **“ฝึกพ่อแม่รู้วิธี ‘พูดกับลูก’”** คือคู่มือแสนอบอุ่นที่เข้ามาช่วยแก้ไขกระบวนการเลี้ยงลูกอันเต็มไปด้วยความโกรธเกรี้ยวและความล้าชองต่อความผิดอยู่ข้าง ๆ”

@gyeongrim498 & คิมเคย็องริม

นักเขียนหนังสือ “ฉันตัดสินใจเป็นแม่ที่ไร้ยางอายแล้ว”

“**ฉัน**ได้อ่านบทความในอินสตาแกรมของ ‘คุณครูตุ๊กตาล้มลุก’ โดยบังเอิญแล้วประทับใจจึงส่งต่อเรื่องราวออกไป บทความของ ‘คุณครูตุ๊กตาล้มลุก’ นั้นเป็นบทความที่ฉันส่งต่อออกไปด้วยความคิดว่าอยากให้คนจำนวนมากได้อ่าน ถ้าผู้คนได้อ่านและเข้าใจวิธีพูดของคุณครูเพิ่มมากขึ้น โลกที่เราอาศัยอยู่ก็จะไม่แข็งกระด้างและเย็นชาอีกต่อไป โดยฉันเองตั้งใจว่าจะเริ่มต้นจากการหยิบยื่นคำพูดแสนอบอุ่นให้กับคนรอบตัวก่อนเพื่อให้หัวใจของพวกเขาอุ่นนุ่มลงขึ้น

อาชีพของฉันคือผู้ให้คำปรึกษาด้านการสร้างแบรนด์เฉพาะบุคคล จึงรู้ถึงความสำคัญของตัวตนและความสามารถของผู้คน บทความของ ‘คุณครูตุ๊กตาล้มลุก’ ก็เช่นกัน วิธีสนทนาและวิธีสร้างความสัมพันธ์ที่ ‘คุณครูตุ๊กตาล้มลุก’ แนะนำเหมาะกับการสร้าง ‘ความสามารถในการพูด’ และส่งต่อ ‘ความรู้สึกที่แท้จริงจากใจ’ จิตใจที่ดีจะเชื่อมโยงไปสู่ความรู้สึกที่ดีผ่านบทสนทนาที่ดี แล้วอิทธิพลของสิ่งเหล่านั้นจะกระจายไปในฝูงชนด้วยตัวของมันเอง ไม่ใช่แต่เด็ก ๆ ถ้าผู้ใหญ่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ ก็จะเติบโตมากขึ้น”

@jogyurimn & โจกยูริม ประธานบริษัทแคเรียร์แอนด์แบรนด์ดิ้ง

“**น้ำ**เขียนยุนจียองช่างเหมาะกับสรรพนาม ‘คุณครู’ จริง ๆ ไม่ใช่เพราะมีอาชีพครู แต่เป็นเพราะช่วยแบ่งปันการตระหนักรู้ที่ได้รับผ่านประสบการณ์ในชีวิตของตนเองอย่างไม่หวงในฐานะผู้รู้ก่อน หนังสือ **“ฝึกพ่อแม่รู้วิธี ‘พูดกับลูก’**” น่าจะเป็นสมุดบันทึกคำตอบที่ถูกต้องที่ตัวคุณครูยุนจียองบันทึกมานาน เวลาอ่านบทความของคุณครู จะมองเห็นถึงใจจริง ความพยายามและความรักที่มีต่อลูก หวังว่าความจริงใจของคุณครูยุนจียองจะส่งไปถึงพ่อแม่จำนวนมากนะค่ะ”

@listener_hyewon & ฮันฮเยว็อน
นักเขียนหนังสือ “วิธีใช้ความรู้สู่กระดับประถมฯ”

“**วัน**นี้เหล่าแม่ ๆ ต่างก็ยุ่งอยู่กับลูก ๆ ไหนจะเตรียมอาหาร ทำความสะอาด หากิจกรรมเสาร์อาทิตย์เพื่อให้ลูก ๆ ได้สนุก มองหาโรงเรียนสอนพิเศษดี ๆ เพราะกลัวว่าลูกที่รักจะถูกมองข้าม แล้วยังพยายามสร้างสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาชั้นยอดให้ด้วย ทั้งหมดที่กล่าวมานั้นเกิดขึ้นเพราะความรัก

แต่พอลูกไม่ทำตามที่แม่ต้องการ ความโกรธและไม่สบายใจก็ทำให้แม่หยิบมิด ‘คำพูด’ ออกมา ลูกที่ถูกมิดเล่มนั้นเชือดเฉือนมีแต่จะเจ็บปวดเพราะมองไม่เห็นความรักของแม่ ในเวลาเช่นนั้น ฉันจะรีบหยิบหนังสือ **“ฝึกพ่อแม่รู้วิธี ‘พูดกับลูก’**” ของคุณครูยุนจียองออกมา ในหนังสือของคุณครูยุนจียองมีคำพูดที่ฉันไม่สามารถพูดกับลูกได้ เพราะไม่เคยได้ยินและความอบอุ่นที่ไม่สามารถมอบให้ลูกได้เพราะไม่เคยได้รับอยู่

หนังสือเล่มนี้หยุดคำพูดที่เหล่าแม่ ๆ มักจะใช้ในชีวิตประจำวันและวิเคราะห์จุดที่เป็นปัญหาด้วยสายตาอันแหลมคมสามารถมองเห็นได้ทะลุปรุโปร่ง ทั้งยังบอกวิธีส่งต่อใจจริงของแม่ไปสู่ลูกอย่างละเอียดด้วย

องค์กรชทายาฮาในหนังสือ **‘ซาโต รัชทายาฮาไร้บัลลังก์’** กล่าวก่อนตายว่า ‘สิ่งที่ฉันต้องการคือคำพูดแสนอ่อนโยนสักคำกับสายตาแสนอบอุ่นสักแวบจากพ่อ’ สิ่งของเด็ก ๆ ในสมัยนี้ต้องการจากแม่ก็เป็นสิ่งเดียวกันนี้ คำพูดที่รู้สึกได้ถึงความรัก อ่อนโยน สายตาและการกระทำที่รู้สึกได้ถึงความรักช่วยให้ลูกรับรู้ได้ถึงใจจริงของพ่อแม่ หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยไม่ให้ใครต้องเจ็บปวดเหมือนองค์กรชทายาฮาซาโตอีก”

@lyergirl & คิมซูฮี
นักเขียนหนังสือ “คณิตศาสตร์ระดับประถมฯ กับแผนการของพ่อแม่”

ยุนจียอง (คุณครูตุ๊กตาล้มลุก) เขียน

ฝึกคำพูดแห่งความเคารพ 39 วิธี
ที่ช่วยส่งต่อความรักออกไป
โดยไม่มี ความโกรธแอบแฝง

“**ท่า**ที่และวิธีการพูดของพ่อแม่ส่งผลต่อความอบอุ่นมาก แม้จะเป็นคำพูดเดียวกัน แต่ข้อความที่จะสื่อไปถึงลูกจะแตกต่างกันไปตามสีหน้า น้ำเสียงและลักษณะการพูด

เด็กที่ต้องเผชิญกับสายตาเฉยบคม คำพูดเย็นชาและสีหน้าเย็นยะเยือกเป็นเวลานาน จะนึกสงสัยขึ้นมาได้ง่ายว่าตนเองได้รับความรักหรือไม่ ส่งผลให้จิตใจห่อเหี่ยวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

กลับกัน **เด็กที่เติบโตมาด้วยคำพูดและสายตาแสนอบอุ่นจะเชื่อว่าตนเองเป็นคนน่ารัก ไม่ว่าจะไปที่ไหนก็จะมั่นใจและใจดีกับผู้อื่น**

ความเย็นชาในคำพูดเช่นนี้จะซึมเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกและสร้างรอยร้าวให้กับประสบการณ์การได้รับความเคารพ ถ้าสัมผัสกับความหนาวเย็นเป็นเวลานานผิวของเราจะโดนความเย็นกัด ความเย็นชาของพ่อแม่ก็กัดกร่อนจิตใจของเด็กที่ต้องเผชิญกับมันเช่นกัน”

บทนำ

ยิ่งพูด ก็ยิ่งเห็นลูกเจ็บซ้ำ

“**||**ม่ครึบ มาเล่นกับ”

“เอาสิ เล่นอะไรดีล่ะลูก”

“เล่นสวนสัตว์กัน แม่เลือกสิว่าจะเล่นสัตว์อะไร”

ลูกชายชั้น ป.1 เปิดกล่องฟิกเกอร์*รูปสัตว์วางไว้บนพื้นและบอกให้ฉันเลือก

“แม่เป็นเสือแล้วกัน”

ลูกน้อยหยิบฟิกเกอร์รูปเสือยื่นให้ฉัน แล้วหันไปกำหนดตำแหน่งของสัตว์ตัวอื่น ระหว่างที่ลูกวางงูไว้ที่ตะกร้า วางจระเข้ไว้บนโซฟา และช้างไว้ในตู้หนังสือ ฉันก็เก็บผ้าที่ตากเอาไว้

“แม่ มาเล่นเร็ว”

“อืม เดี่ยวนะ ขอพับนี้ก่อน”

“เดี๋ยวค่อยพับก็ได้นี่ เดี่ยวค่อยทำเถอะ ตอนนี้แม่ตกลงจะเล่นสวนสัตว์ด้วยกันแล้วนี่”

“ก็ได้”

แม้จะตอบว่าได้ แต่มือของฉันทิ้งคางพับผ้าต่อ

* **ฟิกเกอร์ (Figure)** เป็นงานที่จำลองตัวละครจากหนังสือ อนิเมะ หรือเกม โดยฟิกเกอร์จะไม่สามารถขยับไปมาได้ - ผู้แปล

“อ้าว เล่นสวณลัตว์กันอยู่ แต่ทำไมยังพับผ้าอยู่ล่ะ”

“ก็เล่นสวณลัตว์ใช้แค่ปากพูดนี่ มือก็พับผ้าไป แม่ทำ 2 อย่างพร้อมกันได้! ‘สวีสวี’ นั่นคือเลื้อ เป็นเจ้าแห่งสวณลัตว์แห่งนี้!”

“ไม่ใช่ซะนะ หนูบอกแล้วไงว่าเจ้าแห่งสวณลัตว์นี่คืองูเห่า ไม่ใช่เลื้อ!!!”

“อ้อ ใช่แล้ว ขอโทษนะ แม่ลืมไป”

ฉันรับปากว่าจะเล่นสวณลัตว์กับลูก แต่กลับลืมไปว่าเจ้าแห่งสวณลัตว์คืองูเห่า แล้วก็เล่นด้วยปากอย่างเดียว ในขณะที่มือยังคงพับผ้าอยู่ตลอด เลื้อผ้าที่พับเรียบร้อยไม่ว่าจะเป็นผ้าขนหนู เลื้อยัด ชุดชั้นใน เป็นต้น ลูกวางซ้อนกันเป็นชั้น ๆ เมื่อยังคงวางซ้อนขึ้นไปเรื่อย ๆ ทีละตัวสองตัว หอคอยผ้าก็โอบเอนเหมือนจะล้ม ฉันจึงขอตัวจากลูกชายอีกครั้ง

“เดี๋ยวนะ แม่ขอเก็บอันนี้ก่อน แล้วจะมาเล่นด้วยนะ!”

ความจริงงานบ้านเอาไว้ทำทีหลังก็ได้ ทำตอนลูกไปโรงเรียนก็ได้จริง ๆ แล้วฉันเบื่อกการเล่นหุ่นฟิกเกอร์กับลูกมาก เรื่องลัตว์ต่าง ๆ ที่ลูกเล่าให้ฉันฟังมันไม่สนุก จะเป็นเลื้อหรืองูเห่า ฉันก็ไม่สนใจ เลยแกล้งทำเป็นเล่นด้วยพอฟ่าน ๆ แล้วพับผ้าต่อไป

หลังจากเก็บผ้าขนหนูและเลื้อผ้าเข้าที่แล้วก็กลับมา ลูกก็เก็บของเล่นด้วยท่าที่ผิดหวัง ทำปากยื่นและเหลือบมองฉัน ฉันรีบเก็บเลื้อผ้าและรีบออกมาแล้ว แต่การเล่นกับลูกก็จบลงไปแล้ว

ขอโทษนะ...

แม่จะออกไปบรรยายและเขียนบทความในฐานะนักเขียนตำราเลี้ยงลูก แต่การเลี้ยงลูกของฉันในความเป็นจริงกลับไม่ต่างจากแม่ทั่วไปเลย ฉันพูดคุยกับลูกอย่างใสใจ แต่ก็มีบางครั้งที่ตอบลูกไปอย่างคนไร้วิญญาณ บางครั้งฉันสั่งสอนลูกอย่างดี แต่หลายครั้งฉันก็บ่นยาวยืด บางวันเราก็หัวเราะไปด้วยกัน แต่ก็เคยกลับมานั่งเสียดใจที่โมโหและพูดออกไปโดยไม่คิด ฉันอยากจะพูดอย่างอบอุ่นเสมอ แต่หลายวันก็ทำไม่ได้ตั้งใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาลูกไม่มีสมาธิจดจ่อกับการบ้าน ฉันมักจะกระตุ้นเขาด้วยคำพูดเย็นชาแบบนี้

- “อย่าคิดเรื่องอื่น”

(ตอนเล่นกับลูก ฉันกลับคิดเรื่องอื่น...)

- “ไหน ๆ ก็ลงมือทำการบ้านแล้ว ช่วยใสใจหน่อยก็ดีนะ”

(ฉันเองยังเล่นแบบพอฟ่าน ๆ ไป...)

- “นั่งทำอะไรอยู่ ตั้งใจทำดี ๆ แค่ 5 นาทีก็ได้!”

(ฉันเองยังตั้งใจเล่นกับลูกได้ไม่ถึง 5 นาทีเลย...)

ลูกเบื่อกการเล่นจึงหลุกหลิกเหมือนแม่ที่เบื่อกการเล่นกับลูกจึงคิดเรื่องอื่น ฉันคิดแต่จะแก้ไขท่าทีในการเรียนแบบไร้สมาธิของลูก แต่ไม่เคยตระหนักถึงการพูดคุยแบบไม่ใสใจของตนเองเลย จึงไม่รู้ว่าปัญหาอยู่ที่ท่าทีและคำพูดของแม่ที่มีต่อลูก

ความรู้สึกรักและเป็นห่วงลูกของคนเป็นพ่อแม่ไม่สามารถถ่ายทอดผ่านคำว่ารักได้ทั้งหมด แถมหลายครั้งยังพูดให้เจ็บซ้ำน้ำใจทั้งที่หัวใจรู้สึกเศร้าหมอง นั่นเป็นเพราะไม่คุ้นเคยกับการส่งต่อความรู้สึกด้วยคำพูดที่เหมาะสม พ่อแม่จึงจำเป็นต้องใสใจและคิดทบทวนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

ฉันลองสงบนิ่งและเขียนคำพูดที่พูดกับลูกออกมาเป็นตัวหนังสือ แล้วตัดสินใจเปลี่ยนนิสัยการพูด

- “รีบทำการบ้านสิ” (บงการ)
- “ทำการบ้านเสร็จหรือยังลูก” (ตรวจสอบ)
- “หยุดร้องให้ได้แล้ว” (สั่งห้าม)
- “ใช้ของเสร็จแล้วก็เก็บเข้าที่ด้วย” (สั่งการ)

เมื่อย้อนกลับไปดูคำพูดแล้ว จึงได้รู้ว่าคลังคำพูดของฉันเต็มไปด้วย **การบงการ การตรวจสอบ การสั่งห้าม** และ **การสั่งการ** แล้วก็ได้ตระหนักรู้ว่าตอนนี้ฉันเอาคำพูดที่เคยทำให้ฉันเจ็บซ้ำเมื่อตอนเด็ก ๆ มาใช้ซ้ำกับลูก พอรู้ตัวก็มานั่งครุ่นคิดว่าทำอะไรจึงส่งต่อความรู้สึกนึกคิดของตนเองให้กับลูกโดยไม่ปลั่งปากพูดคำเหล่านั้นออกไปอีก

มันไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง แต่คำพูดส่งต่อความรู้สึกที่นุ่มนวลกว่า และน่ารักกว่านั้นมีอยู่อย่างแน่นอน ส่วนใหญ่คำพูดที่ต้องค้นหาตั้ง การค้นหาสมบัติจะเป็นคำพูดแสนอบอุ่น คำพูดในด้านดีและคำพูดที่น่ายอมรับ แม้ฉันจะไม่เคยได้ยิน แต่เป็นคำพูดที่ฉันอยากได้ยิน เป็นคำพูดที่ฉันจะพูดกับลูก แต่ไม่เคยได้พูด

นั่นคือ คำพูดเหล่านั้นเป็นคำพูดที่เคารพในตัวลูก เป็น ‘ภาษาแห่งการเคารพ’ ที่จะทำให้อลูกรู้สึกได้รับการเคารพ

ลองคิดดูซิว่า วันนี้ทุกท่านพูดอะไรกับลูกและพูดอย่างไร พูดคำเยินชาและเป็นแง่ลบม๊ยะ มีคำสั่งหรือบงการหรือเปล่า

ไม่มีแม่คนไหนพูดจากับลูกได้อย่างสมบูรณ์แบบและไร้ข้อผิดพลาด คำพูดของพ่อแม่ที่ทำให้ลูกเจ็บซ้ำส่วนใหญ่เป็นการทำผิดโดยไม่รู้ตัวและ

ความผิดนั้นเหมือนกันตรงที่มักจะเกิดขึ้นซ้ำไปซ้ำมา หนังสือเล่มนี้ถูกเขียนขึ้นเพื่อนำเสนอวิธีแก้ไข โดยมองนิสัยการพูดผิด ๆ ที่ถูกนำออกมาใช้งาน โดยไม่รู้ตัวอย่างเป็นรูปธรรม

การส่งต่อสิ่งเดียวกันมีวิธีแสดงออกอยู่หลายแบบ ซึ่งพฤติกรรมและความรู้สึกที่ลูกได้รับจะเปลี่ยนไปตามคำพูดนั้น ถ้า **“ฝึกพ่อแม่รู้วิธี ‘พูดกับลูก’”** ทำให้พ่อแม่จำนวนมากได้หันกลับมามองว่าตนเองพูดกับลูกอย่างไรและตกลงใจว่าจากนี้ไปจะพูดต่างจากเดิมได้ก็คงจะดี

หวังว่า โถงภาษาของพ่อแม่จะเต็มไปด้วยคำพูดแสนอบอุ่น คำพูดในด้านดีและคำพูดที่น่ายอมรับ แล้วสามารถหยิบออกมาใช้ได้ทันทีที่ต้องการ ถ้าโถงภาษาของพ่อแม่เต็มไปด้วย ‘ภาษาแห่งการเคารพ’ มันจะสามารถส่งต่อความรู้สึกรักไปให้ลูกได้อย่างตรงไปตรงมา แล้วยังทำให้สนิทสนมกับลูกมากขึ้นได้ด้วย

ไม่ว่าใครก็รู้สึกยากกับครั้งแรก แต่ถ้าพยายามสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้น รับรู้ถึงความผิดพลาดและปรับแก้ไปเรื่อย ๆ ในท้ายที่สุดก็จะค้นพบว่าตนเองเอ่ยคำแห่งความเคารพออกไปอย่างไรไม่รู้ตัว นิสัยไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่สร้างขึ้น **“ฝึกพ่อแม่รู้วิธี ‘พูดกับลูก’”** จึงเป็นหนังสือที่ใช้สร้างนิสัยนั้นไปด้วยกัน

หวังว่าพ่อแม่จะสามารถแสดงความรักที่มีต่อลูกออกไปได้อย่างเชี่ยวชาญ จะได้มีความสุขกับลูกมากยิ่งขึ้นนะคะ

ณ ปากประตูแห่งฤดูใบไม้ร่วง

ยุนจียอง

(คุณครูตุ๊กตาล้มลุก)

ภาคทฤษฎี

คำพูดแห่งความเคารพทั้งสาม
ที่ทำให้ลูกยิ้มได้

คำพูดแห่งความเคารพทั้งสาม ที่ทำให้ลูกยิ้มได้

เรื่องบีเกิดขึ้นตอนลูกฝึกปั่นจักรยาน 2 ล้อ ได้ไม่เท่าไร ฉันเป็นแม่ประเภทซี้กั่วงวล จึงขอร้องให้ลูกสวมหมวกกันน็อก และอุปกรณ์ป้องกันให้ครบ แต่ลูกบอกว่าซี้เกียดและปั่นจักรยานออกไปเฉย ๆ สุดท้ายก็เสียนุ้ยตอนลงเนินและล้มลง ฉันจึงโมโหใส่ลูกที่ไม่ยอมฟังคำแม่

- “จะร้องให้ทำไม” (ต่าหนี)
- “แม่บอกแล้วใช้มัย ว่าให้ใส่สนับเข่า” (ต่อว่า)
- “ฟังคำแม่ไม่มีอะไรเสียหายนี่ ทำไมถึงไม่ฟังล่ะ” (วิจารณ์)

พอโดนขึ้นเสียงใส่อย่างหนัก ลูกก็เริ่มร้องไห้ด้วยความเสียใจ แค่เลือดออกเข้าก็ตกใจแล้ว แม่ยังพรังพรูคำพูดรุนแรงใส่อีก ก็คงใจเสีย

หลังจากนั้นพักหนึ่ง ทันทีที่เห็นสีหน้าของลูก ก็ได้รู้ว่าควรถามออกไปก่อนว่าไม่ใช่ไรโซใหม่ ควรพูดก่อนว่าโชคดีที่บาดเจ็บไม่มากนัก ไม่ได้เอาจอกต่อว่าหรือวิจารณ์ลูกที่กำลังร้องไห้ด้วยความเจ็บปวดเลย แค่ส่งเสียงดังออกไปด้วยความเป็นห่วงเท่านั้น ถ้าทำได้ ก็อยากเก็บคำพูดเหล่านั้นกลับไปไว้ที่เดิม

ทำไมฉันถึงสร้างบาดแผลให้กับลูกที่กำลังร้องเพราะเจ็บด้วยคำต่าหนีนะ เป็นเพราะรีบร้อนอยากแก้ไขลูกที่ไม่ยอมเชื่อฟังแม่ เป็นการลงมือแก้ไขไปก่อน โดยไม่แม่แต่พยายามจะเข้าใจลูก ฉันอยากแก้ไขความไม่สบายใจของตนเองให้จบลงเร็ว ๆ และคิดจะทำให้ลูกได้ตั้งใจตัวเอง

แล้วก็นั่งคิดว่า ในสถานการณ์คล้าย ๆ กันนี้ ควรจะพูดกับลูกอย่างไร จึงจะไม่เกิดความผิดพลาดแบบนี้ขึ้นซ้ำอีก หลังจากครุ่นคิดมา

เนิ่นนานก็ได้ตระหนักรู้ว่าจำเป็นต้องพูดด้วยคำแห่งความเคารพที่มีทั้ง **การยอมรับ เป็นแง่บวก และ เสนอบออุ้น**

1. คำพูดแห่งการยอมรับ

“จะร้องให้ทำไม หยุดร้อง!”
(คำพูดแห่งการสั่งห้าม)

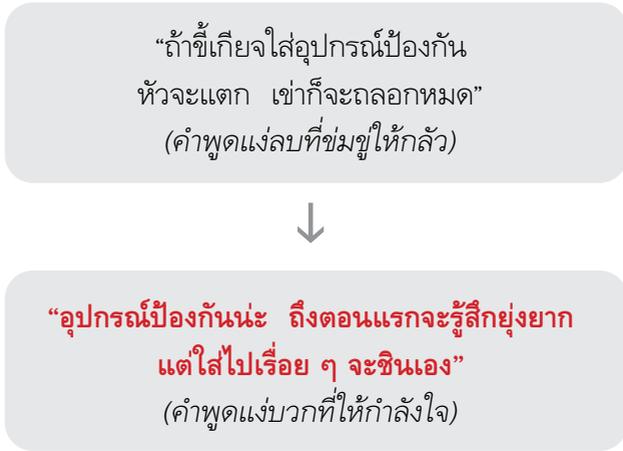
“เจ็บมากมัย คงเจ็บสินะ น้ำตาเลยไหล”
(คำพูดยอมรับความรู้สึก)

การยอมรับเรื่องอแงของลูกทั้งหมดไม่ใช่เรื่องที่ดี เราต้องปรับแก้ทัศนคติผิด ๆ และพฤติกรรมที่เป็นปัญหา แต่เราสามารถยอมรับความคิด ความต้องการ และความรู้สึกของลูกได้

‘การพูดยอมรับ’ จำเป็นต้องมีการแยกแยะก่อน แม้ไม่สามารถยอมรับได้ทั้งหมด แต่การยอมรับส่วนหนึ่งสามารถเกิดขึ้นได้เสมอ แค่มองลึกเข้าไปถึงความรู้สึกและความต้องการที่ซ่อนอยู่อีกด้านหนึ่งของทัศนคติและพฤติกรรมที่มองเห็นจากภายนอก แล้วพูดมันออกไปก็ได้แล้ว

คำพูดแห่งการยอมรับเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจกันและกัน หากความคิดและความรู้สึกของลูกได้รับการยอมรับ มันจะเป็นประสบการณ์ให้ลูกได้เรียนรู้การปลอบประโลมและการเข้าอกเข้าใจกัน แล้วเติบโตมาเป็นคนที่สุขภาพจิตดีได้

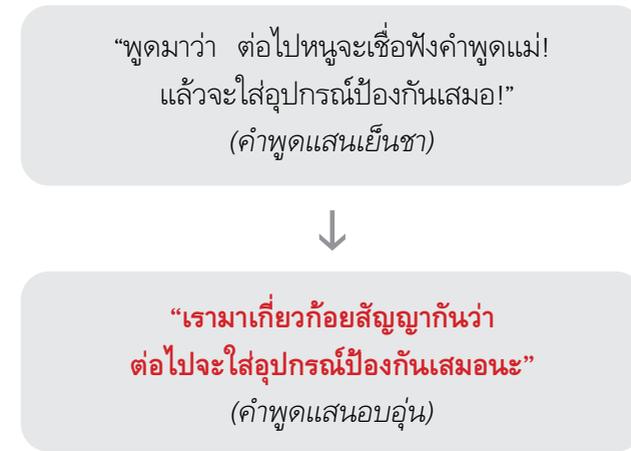
2. คำพูดแงบวก

คำพูดและความคิดในแง่ลบจะทำให้ลูกห่อเหี่ยวและเติบโตขึ้นมาเป็นเด็กขี้ขลาดและหวาดระแวง กลับกัน **คำพูดแงบวกของพ่อแม่จะทำให้การพูดคุยเป็นไปอย่างราบรื่น และจิตใจของลูกก็จะเปิดออก**

แทนที่จะจำกัดและตำหนิข้อเสียของลูก ลองพูดให้กำลังใจและให้ความสำคัญกับข้อดีกับความเป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลง แล้วลูกจะมั่นใจและกล้าที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมด้วยตนเอง ถ้าการนอนหลับอย่างเพียงพอและอาหารที่มีสารอาหารครบถ้วนจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของร่างกาย การเจริญเติบโตของจิตใจลูกจำเป็นต้องมีกำลังใจและความเชื่อของพ่อแม่จงจำเอาไว้ว่า **เบื้องหลังเด็กที่เติบโตขึ้นมาอย่างร่าเริงแจ่มใสนั้นมีคำพูดแงบวกของแม่ซ่อนอยู่**

3. คำพูดเสนออุปถัมภ์

ท่าทีและวิธีการพูดส่งผลกระทบต่อความอบอุ่นมาก แม้จะเป็นคำพูดเดียวกัน แต่ข้อความที่สื่อไปถึงลูกจะแตกต่างกันไปตามลีลา น้ำเสียง และลักษณะการพูด เด็กที่ต้องเผชิญกับสายตาเฉยเมย คำพูดเย็นชา และลีลาเย็นยะเยือกเป็นเวลานาน จะนึกสงสัยขึ้นมาได้ง่ายว่าตนเองได้รับความรักหรือไม่ ส่งผลให้จิตใจห่อเหี่ยวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

กลับกัน **เด็กที่เติบโตมาด้วยคำพูดและสายตาเสนออุปถัมภ์จะเชื่อว่าตนเองเป็นคนน่ารัก ไม่ว่าจะไปที่ไหนก็จะมั่นใจและใจดีกับผู้อื่น** ความเย็นชาในคำพูดเช่นนี้จะซึมเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกและสร้างรอยร้าวให้กับประสบการณ์การได้รับความเคารพ ถ้าสัมผัสกับความหนาวเย็นเป็นเวลานานผิวของเราจะโดนความเย็นกัด ความเย็นชาของพ่อแม่ก็กัดกร่อนจิตใจของเด็กที่ต้องเผชิญกับมันเช่นกัน

สุภาภิตเกาหลีนหนึ่งบอกไว้ว่า **‘พูดต่าง ได้ยินต่าง’** หมายความว่า แม้จะเป็นคำพูดเดียวกัน แต่ถ้าพูดให้อบอุ่นสักหน่อย อ่อนโยนสักนิด

ก็จะดีกว่า ลูกควรนอนนมต่อพ่อแม่ พ่อแม่เองก็ควรมีมารยาทกับลูก ถ้าพูดคุยกันด้วยความคิดเช่นนี้ ความเชื่อในกันและกันย่อมลึกซึ้งมากขึ้น

หนังสือเล่มนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ **ภาคทฤษฎี** และ **ภาคปฏิบัติ** สำหรับ “**ภาคทฤษฎี**” จะเป็นการพิจารณา **คำพูดแห่งการยอมรับ คำพูดแสบวอก** และ **คำพูดแสนอบอุน** ซึ่งจำเป็นต่อการสนทนากับลูก

ก้าวที่ 1 “คำพูดแห่งการยอมรับ” ที่นำพามาซึ่งความเข้าใจกันและกัน จะทำความเข้าใจผ่านกรณีตัวอย่างเพื่อเรียนรู้ว่าการพูดเพื่อแสดงการยอมรับในอารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการและความคิดจะต้องทำอย่างไร

ก้าวที่ 2 “คำพูดแสบวอก” ที่ช่วยเปิดใจให้กว้าง จะพูดคุยเกี่ยวกับวิธีทำความเข้าใจและตีความในแสบวอก คำพูดเพื่อขอร้อง และวิธีปลอบประโลมเพื่อให้กำลังใจแทนคำพูดวิพากษ์วิจารณ์ เพิ่มความชุ่มชื้นและวินิจัยในแง่ลบ

ก้าวที่ 3 “คำพูดแสนอบอุน” ที่ส่งต่อแต่ความรัก จะดูวิธีพูดแบบสุภาพและมีมารยาท หรือการพูดขอร้องและเสนอแนะที่ช่วยให้บทสนทนามีความใกล้ชิดสนิทสนมและอบอุนขึ้นอีกนิด แทนการบงการหรือสั่งการ

การจะรู้ว่าพูดอย่างไรจึงจะดูสุภาพต้องรู้ก่อนว่าการพูดของเราในตอนนี้มีปัญหาตรงไหน ทันทีที่เราตัดสินใจว่า **‘ต้องเริ่มเปลี่ยนจากตัวฉันก่อน ต่อไปฉันจะต้องพูดแบบใหม่’** การเปลี่ยนแปลงจะเริ่มขึ้น เอาละจากนี้ไป ลองพิจารณาคุณสมบัติการพูดก่อนหน้านี้นี้และเริ่มเดินทางไปสู่บทสนทนาแบบมีมารยาทกัน ●

คำพูด แห่งการยอมรับ 1-1

“ร้อนตรงไหน ไม่เห็นร้อนสักนิด!” (ปฏิเสธ)

▶ “ร้อนหรือ เต็มช่วยทำให้เย็นลงอีกนิดนะ”
(ยอมรับความรู้สึก)

ลูกอายุ 7 ขวบ ทำท่าจะร้องไห้เพราะเจ็บ

ลูก “เจ็บครับ ผมเจ็บ”

พ่อ “เจ็บตรงไหน” (ต่อต้าน)

“ไม่เจ็บหรอก!” (ปฏิเสธ)

“อย่ามาทำเป็นเจ็บ” (สั่งห้าม)

ลูกอายุ 6 ขวบ ปฏิเสธที่จะกินอาหารเพราะร้อน

ลูก “ร้อนค่ะ หนูกินไม่ได้ค่ะ”

แม่ “อย่าคายออกมานะ! ไม่เห็นร้อนสักนิด!” (ปฏิเสธแบบ
สุดโต่ง)

“มันไม่ได้ร้อน แค่อุ่น ๆ” (บังคับ)

“ถ้าเย็นกว่านี้ก็จะบอกว่าเย็นจนกินไม่ได้อีก!” (ไล่ต้อน)

“ทำไมเรื่องมากแบบนี้” (สรุปแบบรวบรัด)

ลูกจะอ่อนไหวกับแรงกระตุ้นแม่เพียงเล็กน้อย ถ้าน้ำที่อาบร้อนก็จะบอกว่า “โอ๊ย ร้อน!” และแสดงท่าทีหวาดกลัว แต่พอน้ำอุ่นนิด ๆ ก็บอกว่าเย็นจนอาบไม่ได้อีก บางครั้งก็คายอาหารออกมาและบอกว่าร้อนทั้งที่มันเย็นพอแล้ว เวลาเล่น แคชชะไรเบา ๆ ก็ร้องไห้ว่าเจ็บมาก บางทีแผลก็ไม่มีแต่กลับร้องว่าจะเจ็บและอ้อนวอนให้ติดพลาสติกให้ในสถานการณ์เช่นนี้พ่อแม่เราจัดการอย่างไรนะ

ส่วนใหญ่มักจะปฏิเสธความรู้สึกของลูกด้วยการบอกว่าร้อนตรงไหนหรือเจ็บตรงไหน แล้วตัดสินความรู้สึกและสั่งห้ามอย่าเสแสร้งอย่าเรื่องมาก แต่การเสแสร้งหรือเรื่องมากมาจากเกณฑ์ของพ่อแม่ทั้งหมดระดับความรู้สึกของเราแตกต่างกัน ถ้าลูกบอกว่าเจ็บก็คือเขาเจ็บ ถ้าลูกบอกว่าร้อนก็คือเขาร้อน แม้จะเป็นพ่อแม่ก็ไม่สามารถปฏิเสธความรู้สึกของลูกได้ ความคิดสามารถเปลี่ยนได้ด้วยการโน้มน้าวใจ แต่ประสาทสัมผัสรับความรู้สึกไม่สามารถโน้มน้าวใจได้และไม่ควรโน้มน้าวใจให้คล้อยตามด้วย

ความเห็นอกเห็นใจเริ่มต้นจากการยอมรับความรู้สึกของลูกตามที่เขารู้สึก

- “เจ็บหรือ” (เข้าใจ)
- “เจ็บสินะ” (ยอมรับ)
- “ติดพลาสติกให้มั๊ย” (เสนอทางแก้)
- “ร้อนหรือ” (เข้าใจ)
- “ร้อนสินะ” (ยอมรับ)
- “เต็มช่วยทำให้เย็นลงอีกหน่อยนะ” (เสนอทางแก้)

ถ้าบอกว่าข้าวที่เย็นแล้วยังร้อนอยู่ พ่อแม่คงยากจะทน ความเย็นที่พอดีกับความต้องการของลูกเป็นเรื่องยากเหลือเชื่อ ทำเอาคำพูดว่า “จึ้นก็กินข้าวเย็นเถอะ!” ผุดขึ้นมาตามลำคอ การยอมรับความรู้สึกและหาอุณหภูมิจัดที่ที่เหมาะสมกับความรู้สึกนั้น พ่อแม่จำเป็นต้องอดทนต่อความยากลำบากนั้น การสั่งการและสั่งห้ามไม่สามารถสอนการเคารพคนอื่นได้ ความอดทนต่อความยากลำบากของพ่อแม่ที่ช่วยติดพลาสติกให้ลูกและช่วยทำให้อาหารเย็นลงตามการร้องขอของลูกจะช่วยให้ลูกได้เรียนรู้ถึงการเคารพคนอื่น **ความอดทนของพ่อแม่เปรียบเสมือนค่าเรียนการเคารพคนอื่นของลูก**

กล่าวโดยสรุปคือ การเคารพคนอื่นสอนได้ด้วยการเคารพคนอื่น ให้ได้เห็นเท่านั้น ซึ่งเป็นเหตุผลว่าเราควรอดทนต่อความยากลำบากในการหยิบยื่นคำพูดยอมรับและเข้าใจ แล้วทำอาหารให้เย็นลงอีกนิด แทนการพูดในเชิงลบและต่อต้านลูกที่บ่นว่าร้อน ●

คำพูด แห่งการยอมรับ 1-2

“กินตอนกลางคืนไม่ได้!” (สั่งห้าม)

▶ “อยากกินเหรอ เอาไว้กินตอนกลางวันพรุ่งนี้ดีมั้ย”
(ยอมรับความต้องการ)

ลูกอายุ 7 ขวบ ตื้อให้ซื้อของเล่นที่โฆษณาทางทีวี

ลูก “ซื้อของเล่นอันนั้นให้หน่อยแม่”

แม่ “ของเล่นที่บ้านมีตั้งเยอะ จะซื้ออีกแล้วเหรอ เคยซื้อให้แล้วก็ไม่เห็นจะเล่น เลิกร้องขอให้ซื้อของเล่นซะทีเถอะ!”
(สั่งห้ามความต้องการ)

ลูกชั้น ป. 1 ไม่ยอมทำการบ้านและบอกว่าจะออกไปเล่น

ลูก “ผมเล่นก่อนไม่ได้เหรอครับ”

แม่ “คิดจะเล่นก็ควรจะรู้เวลาเล่นสิ จะออกไปเล่นโดยไม่ทำการบ้านไม่ได้!” (สั่งห้ามความต้องการ)

ลูกชั้น ม. 1 ร้องขอกินอาหารมือเด็ก

ลูก “หนูอยากกินไก่ทอด ช่วยสั่งให้มาส่งหน่อยได้มั๊ยคะ”
แม่ “เฮ้อ ออดทนหน่อย กินอาหารตอนเด็กไม่ดีต่อร่างกาย”
(สั่งห้ามความต้องการ)
ลูก “ก็อยากกินนี่... คินวันศุกร์ด้วย”
แม่ “อาหารที่กินตอนกลางคืนจะกลายเป็นไขมัน แล้วอาหารไขมันสูงก็ไม่ดีต่อผิวพรรณด้วย” (ชี้แนะ)
“ช่วงนี้เราลิวขึ้นเยอะนี่ กินแล้วอย่ามานั่งเสียใจทีหลังล่ะ วันนี้นั้นไปก่อน!” (ตักเตือน)

ลูกที่มีของเล่นเยอะแล้ว แต่ยังร้องขอให้ซื้อให้อีก ลูกที่มีภาระบ้านต้องทำ แต่คิดแต่จะเล่นก่อน ลูกที่ร้องขอให้สั่งไก่ทอดทั้งที่เด็กแล้วช่างเป็นภาพที่คุ้นเคยเหมือนเคยเห็นที่ไหนสักที่ใช่ไหม

ไม่ว่าจะซื้ออันนี้ให้หน่อย ทำอันนั้นให้หน่อย เล่นด้วยหน่อย เป็นต้น ความต้องการของลูกเช่นนี้เกิดขึ้นไม่มีที่สิ้นสุด พวกเด็ก ๆ อยากรู้อะไรต่าง ๆ มากมาย อยากรู้อะไรต่าง ๆ เยอะแยะและอยากทำไปหมดทุกอย่าง ใจของผู้เป็นพ่อแม่ก็อยากจะทำให้เด็กโตโดยไม่รู้สึกขาด เพราะเหตุนี้ ถ้าสิ่งที่ลูกต้องการไม่ใช่เรื่องยุ่งยากอะไร ก็อยากจะทำให้หมด แต่เวลาลูกร้องขอในสิ่งที่เป็นไปได้ ไม่ว่าจะน่ารักแค่ไหน ก็ยากจะยอมตกลง

แม้จะอธิบายโดยยกหลักการและเหตุผลมาพูดแล้ว แต่จิตใจของลูกไม่อาจเปลี่ยนได้ง่าย ๆ เพราะการอยากได้ อยากรู้อะไร อยากรู้อะไร ไม่ใช่ ‘ความคิด’ แต่เป็น ‘ความต้องการ’ ความคิดสามารถโน้มน้าวใจได้ แต่ความต้องการไม่สามารถทำได้

แน่นอนว่า ไม่ว่าความต้องการของลูกจะแข็งแกร่งเพียงใด เราก็ไม่สามารถทำตามที่ลูกต้องการได้ทั้งหมด เพราะไม่ใช่แค่คนเราไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่ตามที่ตนเองต้องการได้เสมอ ยังต้องสอนให้รู้จักความอดทนด้วย ถ้าซื้อไก่ทอดและของเล่นให้ทุกครั้งที่ต้องการ ลูกก็จะได้รู้จักพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็ก ๆ ยังไม่สามารถควบคุมความอยากได้ดีเท่าไร พ่อแม่จึงจำเป็นต้องช่วยควบคุมให้พอดี

แต่ในสถานการณ์เช่นนี้ พ่อแม่ที่เชื่อในตัวลูกจะรับฟังความคิดเห็นของลูกก่อน แทนที่จะชักนำให้ลูกไปในทิศทางที่ตนเองเชื่อว่าถูกต้องเพียงอย่างเดียว การอธิบายและการโน้มน้าวใจนั้น ทำหลังจากรับรู้ความในใจที่แท้จริงของลูกก็ไม่สาย ถ้ายอมรับความต้องการของลูกก่อน การตักเตือนและชี้แนะของพ่อแม่ที่จะนำพาให้เลือกในสิ่งที่ถูกต้องก็จะได้ผลยิ่งขึ้น

- “ลูกก็อยากได้ของเล่นนั้นเหมือนกันหรือ เข้าใจแล้ว”
(ยอมรับความต้องการ)
- “แต่เรามีของเล่นคล้าย ๆ กันแล้วและลูกไม่ได้เอามาเล่นนานแล้วด้วย เอามาเล่นก่อนเถอะ” (เสนอทางออก)
- “ไม่ยอมทำการบ้านล่ะสิ แม่เข้าใจ” (ยอมรับความต้องการ)
- “แม่ไม่ได้บอกให้ทำแต่การบ้านและไม่ต้องเล่น แต่ทำการบ้านให้เสร็จก่อนแล้วค่อยเล่น ถ้าลูกทำงานที่ต้องทำให้เสร็จ ลูกจะเล่นได้สบายใจและสนุกกว่านะ” (อธิบาย)

แต่พอลูกโตขึ้นมาระดับหนึ่งแล้ว การโน้มน้าวใจด้วยความคิดของพ่อแม่จะทำได้ยาก เฉลอ ๆ อาจทำให้รู้สึกว่าคุณโดนแทรกแซงหรือกดดันจนเกิดการต่อต้านได้ ในเวลาเช่นนี้ให้ยอมรับลูกในฐานะคนคนหนึ่งที่เขาเหมือนกัน ซึ่งจำเป็นต้องพูดคุยถึงความต้องการที่แตกต่างกัน ทั้งพ่อแม่และลูก ควรยอมรับเสียสละคะนองนิดเพื่อหาจุดตรงกลางที่พึงพอใจกันทั้ง 2 ฝ่าย

ลูก : “หนูอยากกินไก่ทอด ช่วยสั่งให้มาส่งหน่อยได้มั๊ยคะ”

แม่ : **“อยากกินไก่ทอดเหรอ”** (ยอมรับความต้องการ)
“แต่การกินตอนเด็กมันไม่ดีต่อร่างกาย” (อธิบาย)
“เอาไว้กินกลางวันพรุ่งนี้ดีมั๊ย” (เสนอทางออก)
“ลูกคิดว่ายังไง” (ถามความคิดเห็น)

ลูก : “หนูอยากกิน ถ้าให้ออดทน ก็จะคิดถึงไก่ทอดจนนอนไม่หลับ ถึงการกินตอนเด็กมันเป็นอันตราย แต่การนอนไม่หลับก็ไม่ดีเหมือนกันนะคะ” (เสนอเหตุผล)

แม่ : “เหรอ แม่คิดว่าสักสัปดาห์ละครั้งคงไม่เป็นไร รีบสั่งก่อนจะตึกกว่านี้เถอะ”

สิ่ง ที่ควรสอนคือ ‘การควบคุมใจตัวเอง’ ไม่ใช่ ‘การข่มใจ’ เมื่อลูกโตขึ้นและมีความคิดเป็นของตัวเองก็จะตัดสินใจได้ สิ่งสำคัญคือช่วยให้ตระหนักได้ด้วยตนเอง แทนที่จะก้าวร้าวอยู่ข้างหน้าและพยายามดึงเขามาแทนที่จะสั่งห้ามอย่างไร้ข้อแม้ด้วยคำว่า “อดทนไว้” หรือ “ไม่ได้” ควรพูดคุยยอมรับความรู้สึกและพุ่มพุกความสามารถในการควบคุมตัวเองขึ้นมา ทำที่ของพ่อแม่เช่นนี้จะทำให้ลูกรู้สึกว่าตนได้รับความเคารพ

- **“อยากกินเหรอ อยากกินสินะ”**
- **“อยากเล่นเหรอ วัยนี้ยังไงก็อยากเล่น”**
- **“อยากได้ของเล่นนั้นเหรอ แม่เข้าใจนะ”**

จงพูด **‘คำที่เป็นการยอมรับความต้องการของลูก’** การสร้างนิสัยที่ดีและส่งผลดีต่อชีวิตของลูกเป็นงานของพ่อแม่ การยอมรับและเข้าใจความต้องการของลูกในตอนนี้ก็เป็นงานของพ่อแม่เช่นกัน ถ้าลูกต้องเก็บซ่อนความต้องการเพราะเกรงว่าพ่อแม่จะปฏิเสธ เขาจะรู้สึกว่าการครอบครัวยังเป็นพื้นที่ที่มีแต่ความเย็นชาและไร้น้ำใจ เวลาพูดคุยด้วยบทสนทนาที่เต็มไปด้วยการโน้มน้าวใจและยอมรับแทนที่จะสั่งการหรือสั่งห้ามจะทำให้ลูก ๆ รู้สึกถึงความรักใคร่ในครอบครัว

ความต้องการการยอมรับจากพ่อแม่จะส่งผลต่อวิธีสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่นด้วย ถ้าความต้องการถูกปฏิเสธหรือไม่ได้รับการยอมรับบ่อย ๆ ลูกจะกลัวถูกปฏิเสธและปกปิดตัวของตนเองเวลาอยู่ต่อหน้าคนอื่น **พ่อแม่ต้องส่งเสริมประสบการณ์ในการยอมรับความต้องการของลูกให้มากพอ ลูกจึงจะรู้สึกปลอดภัยแม้อยู่ต่อหน้าคนอื่นและเปิดเผยตัวตนออกมาได้อย่างสบายใจ** ●

แม้กระบวนการหว่านเมล็ดแห่งความเคารพและทำให้เด็กหน่อ จะผ่านไปแล้ว แต่ผลของมันค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ การใช้คำพูดแห่งความเคารพทำให้ฉันเติบโตไปอีกก้าวหนึ่งจากแม่ที่ไล่ต้อนลูกด้วยคำพูดเย็นชา มาเป็นแม่ที่คอยโอบกอดลูก คำพูดแห่งความรักช่วยลดการปะทะกับลูกให้น้อยลงและมีความสุขมากขึ้น คำพูดแห่งการยอมรับช่วยดูแลจิตใจของคนเป็นแม่และคาดคะเนความรู้สึกของลูกได้ คำตอบของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เคยจนตรอกเพราะไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไรคือภาษาที่มีความเคารพ

เวลาพูด คนเรามักไม่มีสติ ส่วนใหญ่จะพูดไปตามที่ติดปาก แต่ถ้าอยากเปลี่ยนทิศทางการแรงเฉื่อยที่เรียกว่านิสัยจำเป็นต้องฝึกอย่างต่อเนื่อง ระหว่างเขียนหนังสือเล่มนี้ ฉันได้คิดอยู่อย่างหนึ่งคือ

‘ถ้าหนังสือเล่มนี้ช่วยสร้างนิสัยการพูดให้ผู้อ่านได้สักนิดก็คงจะดี’

ระหว่างที่อ่านหนังสือเล่มนี้ ถ้าผู้อ่านได้กลับไปมองคำพูดต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันหรือคำพูดที่เคยโพล่งใส่ลูกตามความเคยชินแล้วปรับปรุงแก้ไขก็คงจะดี โดยค่อย ๆ ก้าวเข้าหาลูกด้วย **ก้าวที่ 1 คือคำพูดแห่งการยอมรับ ก้าวที่ 2 คือคำพูดแห่งบวก และ ก้าวที่ 3 คำพูดแสนอบอุ่น**

วันนี้ลูกก็เติบโตอย่างรวดเร็วจนน่ากลัว เมื่อเทียบดูแล้ว เวลาที่ลูกจะอยู่กับพ่อแม่ค่อนข้างสั้น เมื่อลูกโตขึ้น จะต้องมียุวกที่ย้อนกลับมาคิดถึงตอนนี้แน่นอน ถ้านึกได้แต่คำพูดแห่งลบหรือคำพูดแสนเย็นชา จะเสียใจแค่ไหน

ฉะนั้น ควรหยิบยื่นคำพูดแสนอบอุ่นที่เต็มไปด้วยความรักที่มีต่อลูกตั้งแต่ตอนที่ลูกรยังอยู่ในอ้อมอก เร็วที่สุดคือวันนี้ หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยเติมช่วงเวลาแสนสำคัญที่ทุกท่านมีร่วมกับลูกให้เต็มเปี่ยมไปด้วยคำพูดแห่งความเคารพ ●

ภาคผนวก

สรุปคำพูดแห่งความเคารพทั้งสาม

1. คำพูดแห่งการยอมรับ ที่นำพามาซึ่งความเข้าใจซึ่งกันและกัน	
แง่ลบ	แง่บวก
- “ร้อนตรงไหน” (ต่อต้าน)	- “ร้อนหรือ ร้อนจริง ๆ ด้วย” (เข้าใจ) - “เดี๋ยวจะทำให้เย็นขึ้นอีกนิดนะ” (เสนอทางแก้)
- “เจ็บตรงไหน อย่าใจเสาะไปหน่อยเลย!” (ปฏิเสธ)	- “เจ็บสินะ” (เข้าใจ) - “เดี๋ยวติดพลาสเตอร์ให้นะ” (เสนอทางแก้)
- “กินตอนกลางคืนไม่ได้!” (สั่งห้ามความต้องการ)	- “อยากกินหรือ” (ยอมรับความต้องการ) - “เอาไว้กินตอนกลางวันพรุ่งนี้ดีมั้ย” (เสนอทางออก)
- “จะออกไปเล่นโดยไม่ทำการบ้านหรือ ไม่ได้!” (สั่งห้ามความต้องการ)	- “อยากเล่นหรือ ไม่อยากทำการบ้านสินะ แม่เข้าใจ” (ยอมรับความต้องการ)
- “เลิกงอแงซื้อของเล่นได้แล้ว!” (สั่งห้ามความต้องการ)	- “แม่เข้าใจที่ลูกอยากได้ของเล่นนะ” (ยอมรับความต้องการ) - “มีของเล่นที่คล้ายกันอยู่นี่ เล่นอันนั้นก่อนเถอะ” (เสนอทางออก)
- “เรื่องแบบนี้ควรร้องไห้หรือ” (วิจารณ์)	- “แม่เข้าใจความรู้สึกลูกนะ ลูกคงเสียใจ” (ยอมรับความรู้สึก) - “แม่เข้าใจมาก ๆ เลยว่าทำไมลูกถึงเสียใจ” (ยอมรับสถานการณ์)

1. คำพูดแห่งการยอมรับ ที่นำพามาซึ่งความเข้าใจซึ่งกันและกัน (ต่อ)	
แง่ลบ	แง่บวก
- “ทำอะไรไม่ดีเหรอ ถึงได้ร้องไห้ล่ะ” (ตำหนิ)	- “ลูกคงมีเหตุผลที่ทำให้ลูกโกรธ” (เข้าใจ) - “ถ้าแม่เป็นลูกก็คงจะโกรธเหมือนกัน” (เข้าใจ)
- “อย่าร้องไห้! หยุดร้อง!” (สั่งห้าม)	- “เข้าไปร้องไห้ในห้องให้เต็มที่เลย จะออกมาเมื่อไหร่ก็ได้ พ่อกับแม่จะรอ” (รอคอย) - “ร้องไห้เต็มที่แล้วเหรอ ดีขึ้นบ้างมั๊ย” (ถามความรู้สึก)
- “ทำทางจะพูดคำว่า ‘ทำไม’ จนติดปากแล้วนะ” (ด่วนสรุป)	- “แม่รู้ว่าลูกสงสัย” (ยอมรับความคิด) - “การถามในสิ่งที่สงสัยและไม่ปล่อยมันผ่านไปเป็นสิ่งที่ดี” (ยอมรับทัศนคติ)
- “เถียงได้ยังไง ไม่มีมารยาท!” (ตัดสิน)	- “การสอบถามเป็นเรื่องที่ดี แต่ลักษณะการพูดดูเหมือนชักใช้ไปหน่อยนะ” (ปรับลักษณะการพูด) - “ไม่ควรถามด้วยคำว่า ‘ทำไมคะ/ครับ’ ลองบอกว่า ‘อยากรู้เหตุผลจังเลยคะ/ครับ ดีมั๊ย’” (เสนอทางออก)
- “ผู้ใหญ่พูดอยู่ พูดแทรกขึ้นมาได้ยังไง!” (ต่อว่า)	- “ลูกคิดอย่างนี้เอง แต่ว่า...” (ยอมรับความคิด)

2. คำพูดแง่บวกที่ช่วยให้หัวใจเปิดกว้าง	
แง่ลบ	แง่บวก
- “ทำไมโลเลแบบนี้” (ตัดสินแง่ลบ)	- “เปลี่ยนความคิดแล้วเหรอ” (เข้าใจแง่บวก)
- “ถ้าเป็นแบบนี้ จะเกลียดเลขไปเลยนะ” (ข่มขู่)	- “ถ้าได้ลองทำดูไปเรื่อย ๆ จะง่ายขึ้น” (ปลอบใจ)
- “กินเยอะขนาดนั้นเดี๋ยวก็เป็นหมูหอรอก” (ข่มขู่)	- “แต่ลดขนมลงหน่อยก็ดีนะ เพื่อสุขภาพของลูกเอง” (เสนอแนะ)
- “ถอดถุงเท้าทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ อีกแล้วเหรอ” (วิจารณ์)	- “เป็นเพราะไม่ชินใจ” (เข้าใจ) - “ใส่ถุงเท้าซักกะ” (บอกกล่าว)
- “มันต้องเขียนตามลำดับสิ” (สั่งการ)	- “ไม่ค้อยได้ทำเลยเป็นแบบนี้” (เข้าใจ) - “ไหนลองค้อย ๆ เขียนตามลำดับดูซิ” (บอกกล่าว)
- “ถ้าไม่อยากได้คะแนนศูนย์ ก็ปรับลายมือซะ” (ความคิดแบบจ้องทำลาย)	- “การแก้ไขลายมือกับการเว้นวรรคไม่ใช่เรื่องง่าย” (เข้าใจ) - “ถ้าได้ลองทำบ่อย ๆ ก็จะดีขึ้น” (เชื่อมั่น)
- “เป็นแบบนี้ตลอดเลย” (สรุปแง่ลบ)	- “บอปปี้ไปนะ” (กำหนดความถี่)
- “อยู่โรงเรียนก็เป็นแบบนี้ใช้มั๊ย” (เชื่อมโยงสถานที่)	- “ต่อไปอย่าทำแบบนี้ไปอีก” (กำชับ)

2. คำพูดแง่บวกที่ช่วยให้หัวใจเปิดกว้าง (ต่อ)	
แง่ลบ	แง่บวก
- “อย่าอ่านการ์ตูนความรู้ลิ อ่านหนังสือที่มันเป็น บทความหน่อย” (สั่งการ)	- “ ตอนลูกอ่านหนังสือดูดีจังเลย ” (ชมความพยายามทำ) (ชมความพยายามทำ)
- “ทำการบ้าน” (สั่งการ) - “ตัวอะไรเนี่ย เขียนใหม่” (จับผิด)	- “ ทำการบ้านเสร็จอย่างรวดเร็ว ดีมาก ” (ชมการทำงานเสร็จ)
- “ทำแบบนี้ต่อไปจะทำอะไรได้” (ดูหมิ่น)	- “ ลูกมีความสามารถจะทำอะไรก็ได้ อยู่แล้ว ” (เชื่อมั่น)

3. คำพูดเสนอข้อสงสัยต่อความรักอย่างเต็มเปี่ยม	
แง่ลบ	แง่บวก
- “ผิดไปแล้วค่ะ พูตสิ!” (บังคับให้ยอมรับ) - “พูดว่า ขอโทษครับ!” (สั่งให้ขอโทษ)	- “ ถ้ารู้ว่าทำผิด มาจับมือแม่ ” (จงใจให้ยอมรับ)
- “บอกสิว่าจะไม่ทำอีก!” (บงการให้สัญญา)	- “ ถ้ารู้ว่าทำผิด มาจับมือแม่นะ ” (จงใจให้ยอมรับ)
- “อย่าทำให้พ่อโมโหนะ!” (สั่งห้ามยั่วให้โมโห)	- “ พอกับแม่คุยกันอยู่ แต่ลูกพูดแทรกขึ้นมาแบบนี้ มันทำให้พ่อโมโห ” (อธิบาย) - “ ถ้าลูกให้ความสำคัญกับการพูดคุยของพ่อแม่จะดีมากเลย ช่วยร่อนหน่อยนะ ” (ร้องขอ)
- “กินหมดแล้วก็เอาไปไว้ที่อ่างล้างจาน!” (สั่งการ)	- “ ช่วยเอาถ้วยไปวางที่อ่างล้างจานหน่อยได้มั๊ย ” (เสนอแนะ)
- “คนหนึ่งมีหน้าที่กินอีกคนมีหน้าที่เก็บเธอ” (ประชด)	- “ รวบรวมแก้วไปใส่อ่างล้างจานได้มั๊ย ” (ขอร้อง)
- “นี่มองข้ามแม่เธอ” (สอบสวน)	- “ ถ้าเป็นลูกจะรู้สึกยังไง ” (สอบถาม)
- “แล้วจะให้ทำยังไง ในเมื่อมันทำไม่ได้ล่ะ!” (หงุดหงิด)	- “ เรื่องบางเรื่องแม่ก็ทำไม่ได้เหมือนกัน ” (อธิบาย)

PARENTING WITH LOVE & LOGIC

ลูกซัดดี ที่มีพ่อแม่อย่างเรา

เขียนโดย : **ฟอลเตอร์ ไคลน์** และ **จิม เฟย์**

วิธีฝึกเด็ก ให้คิดเป็น ตัดสินใจเป็น มีวินัย และรับผิดชอบชีวิตได้ เมื่อต้องเผชิญโลกตอนโต ด้วยหลักการ **“เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล”**

“ในฐานะที่เป็นพ่อแม่ คุณมีมือเพียงไม่กี่ที่จะเตรียมลูกให้เขา พร้อมเผชิญกับโลกภายนอกเพราะเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็ก ๆ ต้องเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ที่มีความรับผิดชอบและดูเเลตัวเอง จึงจะสามารถเอาตัวรอดในโลกปัจจุบันได้”

- การเลี้ยงลูก คือความสุขหรือฝันร้าย
- ฝึกลูกให้รู้จักคิด รู้จักตัดสินใจ เป็นเด็กดีและมีความรับผิดชอบ
- ความผิดพลาดของเด็ก คือโอกาส ในการเรียนรู้ที่สำคัญในชีวิตของเขา
- วิธีกำหนดข้อจำกัดให้เด็ก โดยใช้คำพูด ที่ส่งเสริมให้เขารู้จักคิดได้เอง
- เราจะควบคุมลูกได้ ก็ต่อเมื่อยอมให้เขา ได้มีทางเลือก
- 46 ตัวอย่างและวิธีนำไปประยุกต์ใช้

ราคา 320.- (320 หน้า)

BETWEEN PARENT AND CHILD

วิธีพูดกับลูก

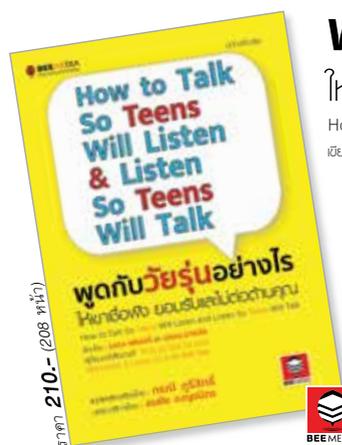
โดยไม่ทำร้ายจิตใจของเขา และทำให้เขาร่วมมือยอมทำตามคุณ

เขียนโดย : **ดร.เอม จันตต์**

“ศิลาแพทย์จำเป็นที่จะต้องฝึกฝน ให้มีความชำนาญในการใช้มีดผ่าตัด ฉะนั้น พ่อแม่ทุกคนก็จำเป็นที่จะต้องฝึกฝน ให้มี ‘ทักษะในการใช้คำพูด’ ฉะนั้น เพราะคำพูดของเรา เปรียบเสมือนใบมีดโกน ที่สามารถทำให้เกิดบาดแผลร้ายแรงทางจิตใจได้”

- วิธีขจัดความกังวลใจของเด็ก
- วิธีแก้ปัญหาความอิจฉาริษยาของลูก
- 3 ขั้นตอนในการจัดการความโกรธ
- วิธีเยียวยาบาดแผลทางใจของเด็ก
- วิธีพูดคุยและสอนลูกในเรื่อง เพศศึกษา
- ทำอย่างไร ให้เด็กมีความรับผิดชอบ จากจิตใต้สำนึกของเขาเอง
- วิธีขจัดความรู้สึกผิดของเด็ก

ราคา 259.- (256 หน้า)

พูดกับวัยรุ่นอย่างไร

ให้เขาเชื่อฟัง ยอมรับและไม่ต่อต้านเรา

How to Talk So Teens Will Listen and Listen So Teens Will Talk

เขียนโดย : **อดล เฟเบอร์** และ **เอเลน มาซลิส**

“การที่พ่อแม่ ครูและผู้ปกครอง เข้าใจและรับรู้ความรู้สึกของวัยรุ่น แสดงให้รู้ว่าเรารักเขา เห็น ‘คุณค่า’ ในตัวของเขา จะทำให้เขาเชื่อฟัง ยอมรับ ไม่ต่อต้าน

เมื่อใดที่วัยรุ่นเปิดใจรับฟังพ่อแม่ ครูหรือผู้ปกครอง และรู้ว่ามี ‘คุณค่า’ ในตัวของเขา เขาก็จะมองเห็น ‘คุณค่าของตนเอง’ ด้วย

พวกเขาจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจทำอะไรก็ตาม อย่างคนที่มีความรับผิดชอบ และมีสติในการหลีกเลี่ยง หรือปฏิเสธพฤติกรรมที่ไม่ดี เพื่อเป็นเกราะป้องกันชีวิต ไม่ให้ทำในสิ่งที่จะเกิดผลเสียต่ออนาคตของตัวเองได้”

- วิธีช่วยให้ลูกวัยรุ่นยอมรับและเชื่อฟังคุณ
- วิธีที่จะช่วยให้ลูกวัยรุ่นให้ความร่วมมือกับคุณด้วยความเต็มใจ
- วิธีแก้ปัญหาเมื่อลูกวัยรุ่นทำความผิด โดยไม่ต้องใช้การลงโทษ
- ทำความเข้าใจในมุมมองของลูกวัยรุ่น
- วิธีสอนให้ลูกวัยรุ่นพูดกับพ่อแม่และเพื่อน เพื่อให้ทุกคนรู้สึกดีและยอมรับในตัวเขา
- เมื่อพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นร่วมมือ และช่วยกันแก้ปัญหา

ราคา 210.- (208 หน้า)

คู่มือสอนพ่อแม่

ให้มีจิตวิทยาที่ดีในการเลี้ยงลูก วัยเด็กและวัยรุ่น ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ

เขียนโดย : **ดร.โทมัส กอร์ดอน** ผู้มีผลการสอนวิจัยเชิงประจักษ์ในเขต ราชอาณาจักรไทย

“พ่อ แม่ ครู และผู้ปกครอง ที่ใช้หลักการ และวิธีของ P.E.T. จะมีจิตวิทยาที่ดีในการเลี้ยงลูก พวกเขาไม่ต้องใช้การลงโทษ ในการสอนให้ลูกมีวินัย ไม่ต้องทำโทษ ในการสอนให้ลูกมีความรับผิดชอบ แต่ทำให้เด็กเปิดใจรับฟังคำสอนได้โดยไม่ต้องด่า และนับว่าเด็กได้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมได้ ด้วยวิธีการที่ไม่มีใครเจ็บช้ำน้ำใจ”

- การนำวิธี I-Message มาใช้ปฏิบัติจริง เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดี
- พูดอย่างไร จึงจะทำให้เด็กรับฟังคุณ โดยไม่ต่อต้าน
- การนำ ‘วิธีที่ไม่มีผู้แพ้’ ไปปฏิบัติใช้จริง
- การแก้ไขความขัดแย้งด้วย วิธีที่ 3 ‘วิธีที่ไม่มีผู้แพ้ (No-Lose)’
- วิธีรับฟังเด็ก เพื่อให้เขาพูดกับเรา อย่างเปิดเผย
- วิธีนำ “การฟังเชิงลึก” มาใช้ปฏิบัติจริง

ราคา 360.- (368 หน้า)

ฉบับปรับปรุง
Smart-Wiring Your Baby's Brain
: What You Can Do to Stimulate Your Child
During the Critical **First Three Years.**

ฝึกเด็ก ให้ฉลาดและเก่ง ตั้งแต่ **แรกเกิด - 3 ขวบ** ด้วยตัวคุณเอง

SMART-WIRING YOUR BABY'S BRAIN
: What You Can Do to Stimulate Your Child
During the Critical **First Three Years.**
เขียนโดย : **WINIFRED CONKLING**
แปลและเรียบเรียงโดย : **ภรณ์ ฤทธิศักดิ์**
บรรณาธิการโดย : **สมชัย เบนญมิต**

“พ่อแม่คือครูคนแรกและสำคัญที่สุดของลูก
ชีวิตของลูกในอนาคตจึงขึ้นอยู่กับ
พ่อกับแม่ว่าได้เตรียมความพร้อม
ให้เขามากน้อยเพียงใด”
เพราะสมองและระบบประสาทของทารกนั้น
พัฒนาอย่างรวดเร็วในช่วง **แรกเกิด-3 ขวบ**
ดังนั้น การจัดหาพัฒนาสื่อเล่นให้
ให้เติบโตด้วยบรรยากาศของการเรียนรู้
จะสร้างความแตกต่างอย่างน่าทึ่งกับลูก”

- วิธีฝึกให้เด็กสนุกกับการเรียนรู้
- วิธีส่งเสริมให้เด็กแสดงออกทางศิลปะ
- วิธีปลูกฝังให้เด็กรักการอ่าน
- อาหารที่ช่วยในการพัฒนาสมองเด็ก
- ทำอย่างไรจึงจะปลูกฝังให้เด็ก
รู้สึกว่าการเรียนรู้

- วิธีฝึกให้เด็กได้เรียนรู้จากความผิดพลาด
ของเล่นและการละเล่นที่เหมาะสมกับเด็ก
- วิธีเพิ่มความฉลาดและปกป้องลูกในครรภ์
- วิธีฝึกให้เด็กได้ระบายความรู้สึกและอารมณ์
- วิธีฝึกเด็กให้มีความสามารถทางคณิตศาสตร์
วิทยาศาสตร์ ดนตรี และมิติสัมพันธ์

ตอน **สนูปี้** และ **ชาร์ลี บราวน์**
สอนวิชาชีวิต
สิ่งดี ๆ จะเกิดขึ้นในชีวิต
“เมื่อคิดเป็น”

When Do The Good Things Start?
A Therapist Looks at Life's Ups and Downs
(With a Bit of Help from Charlie Brown and His Friends)
by **Abraham J. Twerski, M.D.** (Author), **Charles M. Schulz** (Illustrator)

- คุณมีดีกว่าที่ตนเองคิดไว้
- รู้จักศักยภาพของตนเอง
- อย่างกลัวที่จะเปลี่ยนแปลง
- อย่างกลัวที่จะลองทำ
- ฝึกการเห็นคุณค่าในตนเอง

- จัดการกับอารมณ์ที่ถูกกักขังไว้
- วิธีจัดการความกังวล
- วิธีจัดการความรู้สึกผิด
- เสียใจได้ แต่ต้องไม่มากเกินไป
- เรียนรู้จากอดีต แล้วก้าวลิ้มชะ

วิธี **กระตุ้นสมอง**
และ **ฝึกพัฒนาการ**

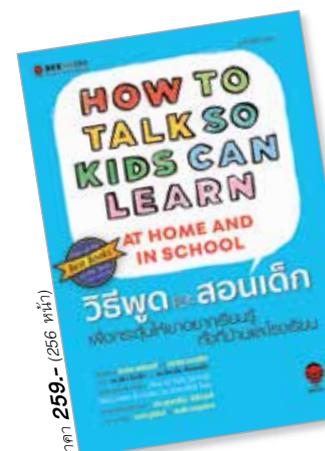
เด็กแรกเกิด-6 ขวบ
ด้วยวิธี **เล่นกับเขา** อย่างง่าย ๆ
เพียงวันละ 10 นาที **ด้วยตัวคุณเอง**

Smart Start โดย **มาการ์ริท แซซเช**
How Exercise Can Transform Your Child's Life

แปลและเรียบเรียงโดย : **แพทย์หญิงเกศินี โอวาลิทธิ**
คำนิยมโดย : **พญ.ชนิกา ตู้จินดา, พญ.สุรางคณา เตชะไพฑูริย์**

แปลโดย : **แพทย์หญิง เกศินี โอวาลิทธิ** เพื่อกระตุ้นสมอง กล้ามเนื้อ และพัฒนาการทุกด้าน
135 กิจกรรม และวิธีเล่นกับเด็กเล็ก ให้สมบูรณ์เต็มที่ **พร้อมภาพประกอบกว่า 400 ภาพ**

- วิธีสร้างความแข็งแรงให้กล้ามเนื้อ
- วิธีกระตุ้นระบบการทรงตัว
- วิธีฝึกการมองเห็น
- วิธีพัฒนาสมองของเด็ก
- วิธีพัฒนาความตึงตัวของกล้ามเนื้อ
- วิธีฝึกพัฒนาการ ของไหล่ แขนและมือ
- วิธีการสร้างจินตภาพ ให้เกิดขึ้นกับเด็ก
- วิธีกระตุ้นการได้ยินด้วยดนตรีและเพลง

วิธีพูด และ **สอนเด็ก**
เพื่อกระตุ้นให้เขาอยากเรียนรู้
ทั้งที่บ้านและโรงเรียน

HOW TO TALK SO KIDS CAN LEARN
AT HOME AND IN SCHOOL
วิธีพูด สอนเด็ก
เพื่อให้เขาอยากเรียนรู้
ทั้งที่บ้านและโรงเรียน

“วิธีที่ พ่อ แม่ และ ครู พูดกับเด็ก
ว่าพวกเขารู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับเด็กนั้น
คำพูดของพวกเขาจะมีผลกระทบ
อย่างมากต่อการยอมรับนับถือ
และคุณค่าในตัวของเด็กเอง
และวิธีการสื่อสารของ พ่อ แม่ และ ครู
จะเป็นตัวกำหนดชีวิตในอนาคตของเด็กคนนั้น”

เขียนโดย : **อดด เฟเบอร์** และ **เอเลน มาชลิซ**
ผู้เขียนหนังสือขายดี **How to Talk So Kids
Will Listen & Listen So Kids Will Talk**

- วิธีจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึก
ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของเด็ก
- ทักษะ 7 ประการ ที่ทำให้เด็กร่วมมือ
กับพ่อแม่และครูด้วยความเต็มใจ
- วิธีการร่วมมือกัน ระหว่างพ่อแม่และครู
- 6 ขั้นตอนเพื่อส่งเสริมให้เด็ก มีความคิด
สร้างสรรค์ และมีความรับผิดชอบ
- ชมเด็กอย่างไร จึงไม่ทำให้เกิดผลเสีย
วิจารณ์ลูกอย่างไร ไม่ทำให้เขาขำใจ
- วิธีช่วยให้เด็กหลุดพ้นจากการถูกตราหน้า